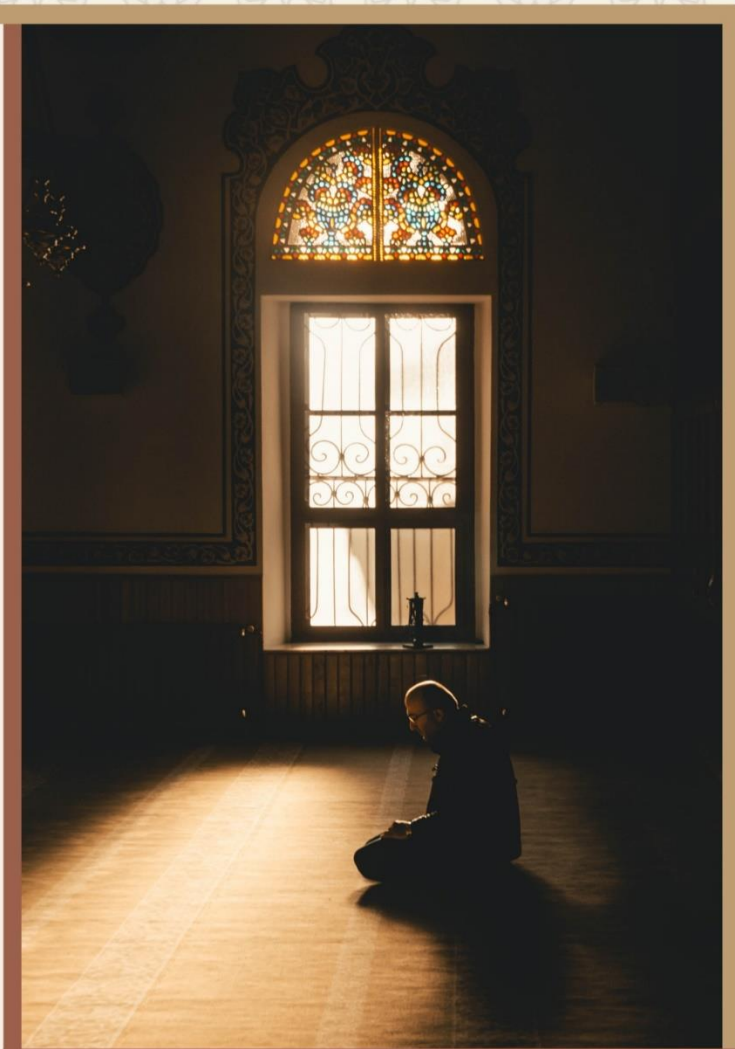
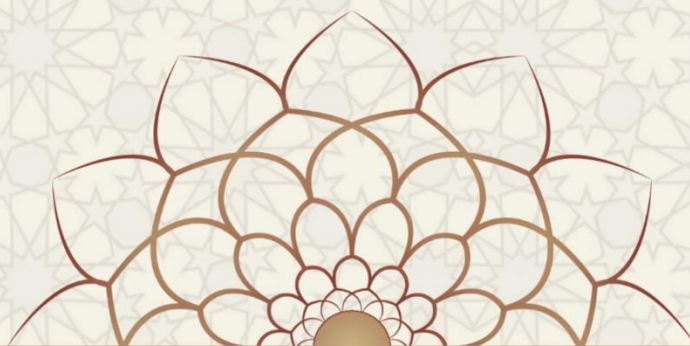

دهمه ویت تهوبه بکه م، به لّام!

نووسینی:
محمد صالح المنجد

وهرگیّرانی:
جیهاد محمد صالح

دہمہویت تہویہ بکہم بہ لام!

نووسینی:

محمد صالح المنجد

وہرگیّرانی:

جیہاد محمد سائح

۲۰۲۰

ناسنامهی کتیب

زنجیره‌ی: تویشووی موسلمان

ناوی کتیب: ددهمهوئیت تهوبه بکهه، بهلام!

نووسینی: محمد صالح المنجد

وهرگیرانی له عهره‌بیه‌وه: جهاد محمدسالح

پیداچوونه‌وهی: ماموستا هونه‌ر سدیق

دیزاینی ناوه‌وه و بهرگ: جهاد محمدسالح

نیمه‌یل: ji-had.m.salih@gmail.com

پیشه کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يُضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، أَمَّا بَعْدُ^۱.

ئوه بزانه كهوا خودای گهوره فهرمانی به هه موو بهنده کانی کردووه، كه تهوبه بکهه. ﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾^۲ واته^۳: ئه ی ئیمانداره کان هه مووتان تهوبه بکهه و بگه پتهوه بو لای خوی گهوره تا رزگار و سه رکهه وتووین. به هه مان شیوه خودای گهوره بهنده کانی کردووه ته دوو دهسته و تاقم، تهوبه کاران و سته مکاران ﴿وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾^۴ واته: جا ئه وه ی په شیمان نه بیتهوه ئه وه ئه وانه هه ر خویان سته مکاران.

۱_ هه موو سوپاس و ستایشیک بو خودای گهوره یه، ته نه ا ستایشی ئه وه ده کهن و داوای یارمه تی ته نه ا له ئه وه ده کهن، هه ر که سییک که خودای گهوره رینمووی کردبیت کهس نییه بتوانیت گومرای بکات و هه ر که سییک که خودای گهوره گومرای بکات کهس نییه بتوانیت رینمووی بکات، گه واهی ددهم که هه چ په رستراویت به حق و راستی نییه له (به هاناوه چوون، شیفاده ر، روزیدمر، وه لامدمرووی نزاکان، یاسادانه ر، خوشو یستراوی راسته قینه، دهسته لاتدا و فهرمانرموا،.....) جگه له "الله"، که تا کو ته نیا و بی هاوه له. گه واهی ددهم که موحه مه د نیردراو و پیغه مبه ره (ﷺ). به هو ی ئه م وشه جوانانه وه هاوه ئی پایه به رز (ضما د آزدی) موسلمان بووینی خوی را گه یاند، کاتییک کهوا به شیوه یه کی راسته خو گوئیستیوو له پیغه مبه ری خودا وه (ﷺ). (پوخته ی سه حیچی موسلیم).

۲_ سورته ی النور.

۳_ ته فسیری ئایه ته کانم له ته فسیری (پوخته ی ته فسیری قورئان) ی به ریز ماموستا محه مه د مه لا سالح و مرگرتووه. (و مرگرت).

۴_ سورته ی الحجرات.

ئىستا سەردەمىكە كە زۆرىك لە خەلكان لە ئاينى راستەقینەى خودای گەورە
دووركەوتونەتەووە و گوناھ و نافەرمانىكردنى خودای گەورە بوو بە شتىكى ئاشكرا و
ديار و تەنانەت وای لىھاتوووە كەس نىيە كەوا تىكەل بە گوناھ نەبووبىت، مەگەر كەسىك
خودای گەورە پەحمى پى بکات و بىپارىزىت.

لەبەر ئەوە دەبينىن چەندان خەلك لە خەوى غەفلەت بىدار دەبنەووە و بەرمو رووى خودای گەورە و
بەرنامەى ئىسلام دەگەرپتەووە و دلەكانيان بە نوورى ئيمان و مېھرو سۆزى خودای گەورە
پەردەكەن و لە تارىكايىھەكانى گومرايى بەرمو پووناكايىھەكانى ھىدايەت ھەنگاو دەنن.
بەلام لەسەر ئەم رېگايە چەندىن بەربەست دىتە پىشەووە كەوا كەسى گوناھكار گومان
دەبات ئەم بەربەستانە بونەتە رېگەر لەنيوان ئەو و تەوبەكردندا، كە ھەندىكى لەنيو ناخى
كەسەكەدايە و ھەندىكىتر لە واقىعى ژياندا خۆى مەلاسداو.

لەبەر ئەم ھۆكارە ئەم پەيامەم نووسى، تاكو بىتە پۆشنكەرەووە و ھەلاوێركردنى گومانەكان
و روونكردنەووەى فەرمانەكانى خودای گەورە و لادانى ختورەكان (وەسوەسە)ى شەيتان.
سەرەتای ئەم پەيامە باس لە مەترسايىھەكانى گالتهكردن بە گوناھ دەكات، پاشان باس لە
مەرجەكانى تەوبەكردنى راستەقینە دەكات، پاشان باس لە چارەسەرە دەروونىيەكان دەكات،
پاشان خستەرووى فەتوای تايبەت بە كەسى تەوبەكار كە لە قورئانى پىرۆز و فەرموودە
سەحىھەكان و وتەى زانايان وەرگىراون.

داواكارم لە خودای گەورە كە يارمەتيدەرمان بىت و ئەم وشانە بىتە مايەى سوود بو من و
تىكرای موسلمانان و لە نزاكانى چاكەكاران بى بار نەبم، خودای گەورە پشت و پەناى
ھەموومان بىت.

محمد صالح المنجد

پیشهکیهک لهسهر گالتهکردن به گوناهاکان و بهکه سهرکردنیا

خودای گهوره فهرمانی به بهندهکانی کردووه و واجبی کردووه که تهوبه به دلسوژی و ئیخلاسی بکه. خودای گهوره دهفهرمویت: **هَيَّا يُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا...**^۱ واته: ئهه تهوانهه که باومرتان هیناوه بگهپتهوه بو لای خوا به گهپانهوهیهکی ئیجگاری. ههروهها ریگهی به ئیمه داوه تا تهوبه بکهین پیش تهوهی (کرام الکاتبین) فریشتهکانی سهر شانمان کردهوهکانمان تۆمار بکه. پیغهمبهر (ﷺ) دهفهرمویت: **(إِنَّ صَاحِبَ الشَّامَالِ لِيَرْفَعُ الْقَلَمَ سِتَّ سَاعَاتٍ عَنِ الْعَبْدِ الْمُسْلِمِ الْخَطِيئِ، فَإِنْ نَدِمَ وَاسْتَغْفَرَ اللَّهَ مِنْهَا أَلْفَاها، وَإِلَّا كُتِبَتْ وَاحِدَةً).** واته: فریشتهه لای چهپی مروث گوناهی بهندهیهکی موسلمان نانوسیت تاكو شش سعات^۲، ئهگهر تهوبهه کرد و پهشیمانبوویهوه لهو گوناها و داوای لیخوشبوونی له خودای گهوره کرد، ئهوا نانوسیت، ئهگهر واشی نهکرد تنها یهک گوناهی بو دهنوسیت. گوناها بهارهکه مؤلهتی تهوبهکردنی ههیه لهو گوناها، تاكو پیش سهرمههرگ، بهلام بهلایهکه لیهدایه که زۆربهه خهلکانی ئیمرو ناترسن له شکو و گهورههیی خوای گهوره، به شهو و به روژ گوناها و سهرپیچی خودای گهوره دهکه، دهستهیهکیان گیرودهبوون به کردنی گوناها بچووکهکان، دهبینی هندیکیان زور به کهمی سهیری گوناها دهکات و له دلی خویدا دهلیت: جا نهزهرکردن چیه، جا قهیدی چیه تهوقه لهگهل نامههرم بکه، خو وهک مههرمهکان وان. جا سهیری ئافرهتان دهکهن له گوڤارهکان و له فلیمهکاندا، گهر پیشی بلیی ئهمه گوناها مهکه، دهپرسیت: ئایا تاوانهکه له گوناها گهورهکانه یان بچووکوکان؟

۱_ ئهلبانی سهحیحی کردووه.

۲_ جیاوازه لهگهل شش سعاتی ئهم سهردهمه (ومرگیر).

تهگر گهیشته تهه پاددهیه بهراوردی حالی تهو کهسه بکه لهگهل تهه دوو تهسهره^۱ که نیمای بوخاری گیراویهتهوه و دهفرمویت:

تهنهسی کوپی مالیک دهفرمویت: (إِنكُمْ لَتَعْمَلُونَ أَعْمَالًا هِيَ أَدَقُّ فِي أَعْيُنِكُمْ مِنَ الشَّعْرِ كُنَّا نَعْدُهَا عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مِنَ الْمَوْبَقَاتِ) واته: تیوه هندیك کردهوه تهنجام ددهن که به بچوونی تیوه زور سووکتیه له موو، بهلام تیمه له سهردهمی پیغهمبردا (ﷺ) به گوناوه لهناوبهرهکانمان ههژمار دهکرد.

له تیبنو مهسعودهوه گیردراوهتهوه که فهرموویهتی: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ يَرَى ذَنْبَهُ كَأَنَّهُ فِي أَصْلِ جَبَلٍ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ وَإِنَّ الْفَاجِرَ يَرَى ذُنُوبَهُ كَذُبَابٍ وَقَعَ عَلَى أَنْفِهِ فَقَالَ لَهُ هَكَذَا) واته: موسلمان وا سهیری گوناوهکهی دهکات وهک تهوهی لهژیتر چیایهک بیت و بترسیت تهو چیایه بهسهریدا بروخت، کهسی خراپهکاریش وا سهیری گوناوهکهی دهکات وهک تهوهی میثیک بهسهر لوتی بنیشیت و تاوای لی بکات-واته به دهستهکانی- پاشان میشوولهکه بروات.

تایا تهو کهسانه ناترسن که گالته به گوناوه دهکن کاتیک تهه فهرموودهیهی پیغهمبر (ﷺ) دهخوینهوه: (إِيَّاكُمْ وَمُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ، فَإِنَّمَا مَثَلُ مُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ كَمَثَلِ قَوْمٍ نَزَلُوا بَطْنَ وَادٍ، فَجَاءَ ذَا بَعْدٍ وَذَا بَعْدٍ، حَتَّى جَمَعُوا مَا أَنْضَجُوا بِهِ خُبْزَهُمْ، وَإِنَّ مُحَقَّرَاتِ الذُّنُوبِ مَتَى يُؤْخَذُ بِهَا صَاحِبُهَا تُهْلَكُ) واته: دهخیلتانیم خوتان له گوناوه سوتینهرهکان پیاریزن، نمونهی گوناوه بچووکهکان، وهکوو چیرۆکی کومهله کهسیکه که له بیاباندا گیرسابنهوه، کهم کهمه پارچهی بچووکی چیلکهدار کودهکهنهوه، تاکوو بتوانن تهو نانهی پییانه بهو چیلکه دارانه دروستبکن، تهوه بزنان ههرکاتیک گوناوه بچووکهکان ههژمارکران تهوکات خاونهکهی بهرهو لهناوچوون دهبات.

۱_ (الأثر) واته: تهو وتانهی دهخینه پال سهابه و شوینکهوتوان.(ومرگیر)

له گێرانهوهیهکی تر: (یاکم و محقرات الذنوب، فإنهن یجتمعن علی الرجل حتی یهلکنه) واته: دهخيلتانیم خۆتان له گوناهاهه بچووکەکان بپاریزن، ئەو گوناهاهه لهسەر کهسیک خردەبیتهوه و زۆر دەبیته، تاکوو لهناوی دەبات.

زانایان دهفهرموون: گوناهاهی بچووک بيشهرمی و گرنگی پینهدان و نهترسان له خوی گهوره و بهکهه سهرکردنی تاوانی پيوه پهيوسته، ههر ئەهوشه گوناهاهی بچووک دهکاته گوناهاهی گهوره، ههر بۆیه ههچ گوناهاهیکی بچووک به بچووکى نامينیتهوه ئەگەر لهسهری بهردهوام بیته^۱، ههچ گوناهاهیکی گهورهش به گهورهی نامينیتهوه ئەگەر داواى لیخۆشبوون لێی له خودای گهوره بکات.

ههربۆیه بهو کهسه دهئیم:

سهیری بچووکى گوناهاکه مهکه، بهئکوو بزانه لهبهرامبهه کى ئەو گوناهاه دهکهیت.

پشتیوان به خودای گهوره ئەم وتانه سوودی دهبیته بۆ راستگۆیان، ئەوانهی تۆشی گوناها کردن بوون، بهلام لهسهری بهردهوام نهبوون و زانیویانه که پێگهکهیان ههلهیه و گهراونهتهوه بۆ سههه پێگهی راست.

ئهم وتانه بۆ ئەو کهسهیه که باوهری به قسهی خودای گهوره ههیه کاتیک دهفهرمویت: ﴿نَبِئْ

عِبَادِی اَنْیَ اَنَا الْغَفُورُ الرَّحِیْمُ﴾^۲ واته: ههوال بده به بهندهکانم که بهراستی ههر من لیپوردهی

میهرهبانم. ههر وهك چۆن باوهرت بهو ئایهته ههیه که دهئیت: ﴿وَأَنَّ عَذَابِی هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِیْمُ﴾^۳

واته: وه بیگومان ههر سزای منه سزای سهخت.

۱_ واته: به بهردهوام دووبارهکردنهوی گوناهاهی بچووک ئەو گوناهاه دهبیته گوناهاهیکی گهوره. (ومرگێ)

۲_ سورتهی الحجر.

۳_ سورتهی الحجر.

مەرجەکانی تەوبە ی راستەقینە

وشە ی تەوبە وشە یەکی زۆر گەورە یە، پێویستی بە تێرپامان و لیۆردبوونەوێ زۆر هەیه، نەك وەك هەندێك كەس تێی گەیشتون كە وشە یەكە بە دەم دەلێت و بەردەوام دەبێت لەسەر گوناھەكە.

پابمیڤە لەم وتە یە ی خودای گەورە: ﴿وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ﴾^۱ واتە: هەروەها بۆ ئەوێ داوای لیۆردن بکەن لە پەرۆمردگارتان پاشان تەوبە بکەن و بگەریتەوێ بۆ لای.

لەبەر ئەوێ کارەكە گرنگە بۆیە دەبێت هەندێك مەرجی هەبێت، زانایان چەند مەرجیکیان داناوێ بۆ تەوبە ی راستەقینە، لیۆردا ئاماژە بە هەندێکیان دەکەین:

یەكەم: دەست بەجێ واز لە گوناھەكە بهێنێت.

دووهم: پەشیمانبێت لەو گوناھانە ی كە كردوویەتی لە پابردوودا.

سییەم: سووربێت لەسەر ئەوێ بەهیچ شیۆیەك نەگەریتەوێ سەر گوناھەكە.

چوارەم: گەراندنەوێ مافی ئەو كەسانە ی كەوا پۆژێك لە پۆژان خراپە یەکی لەبەرەمبەر

كردووە، یاخوود داوای گەردن ئازاییان لێ بکات.

ههروهه ههندیك له زانایان چهند مهرجیكى ترییان داناوه بۆ (تهوبه یی ههكجارهكى)، لیږدها
پوونی دهكهینهوه لهگهڵ هیئانهوهی نموونه لهسهریان:

یهکهه: تهوبهکردنه که تهنه لهبهه خودای گهوره بیټ و لهبهه هیچ شتیکی تر نهبیټ:

نهك تهوبهکردنه که لهبهه ئهوهبیټ که ناتوانیټ بگهڤیتهوه سهه گوناهاهکه، یان وهك
پیشتر بۆی پیک ناکهویټ، یاخوود ، بۆیه گوناهاهکه نهکات له ترسی قسه و قسهلۆکی
خهلك. به كهسیك ناوتریټ تهوبهکار که واز له گوناهاهکه بهیټیټ تا پیگه ی لهناو
کومهلگه و خهلكدا لهکهدار نهبیټ، یاخوود واز له گوناهاهکه بهیټیټ، تاکوو دهی
نهکهن لهو شویتیهی که کاردهکات. به ههمان شیوه ئهوانه ی که واز له گوناهاه دهیټن،
تاوهکو به تهنهرووست بمیټنهوه، وهك كهسیك واز له زینا و داویټیسی دهیټیټ لهترسی ئهوهی
نهوهك تووشی نهخۆشییهکی کوشنده بیټ، یاخوود لهبهه ئهوهی لاشه و یادگه ی لاواز
دهکهن. به ههمان شیوه ئهوه کهسهی که وازی له بهرتیل وهرگرتن هیئاوه له ترسی ئهوهی
کهسهکه بهرتیلی پیټدهدات ئهندامی دهستهی لهناوبردن و نههیشتی بهرتیل وهرگرتن بیټ و
ئاشکرا بیټ و دهزگیر بکریټ و به كهسیك ناوتریټ تهوبهکار وازی له ئارهق و
بهکارهیئانی ماده هۆشبهههکان هیئاوه لهبهه ئهوهی پارهی نییه و مایهپوچ بوه. به ههمان
شیوه ئهوه کهسهی هیچ دهسهلاتی نییه له کردنی گوناهیك، چونکه له هیز و دهستهلاتی
ئهوه بهدهره، وهکو كهسیکی درۆزن واز له درۆکردن بهیټیټ، چونکه تۆشی زمانلای بووه و
قهه ی پیټاکریټ. یاخوود زیناکاریك که نهتوانیټ دووباره زینا بکاتهوه، یان دزیك
دهستهکانی لهدهست دابیټ و نهتوانیټ بگهڤیتهوه سهه دزییهکه، بۆیه لهسهه ئهوه جوړه
کهسانه پیویسته کهوا پهشیمان ببنهوه له کردنی ئهوه گوناهاهه و سوربن لهسهه ئهوهی
نهگهڤیتهوه سهه ئهوه گوناهاهه به هیچ شیویهك تهنه لهبهه خودای گهوره، ههروهك

پیغه مېهر (ﷺ) ده فهرمویت: (الندم توبه) واته: په شیمان بوونه وه تهوبه یه. بزانه کهوا تھو کهسه ی هیوايه تی تھو یه گونا ه بکات، بهلام توانای تھو کاره ی نییه، خودای گه وره تھو کاره به گونا ه لسه ر ملی دنووسیټ هه ر وهک لهه فهرمووده یه دا هاتووه: (إنما الدنيا لأربعة نفر: عبد رزقه الله مالاً وعلماً فهو يتقي فيه ربه ويصل فيه رحمه ويعلم لله فيه حقاً، فهذا بأفضل المنازل، وعبد رزقه الله علماً ولم يرزقه مالاً فهو صادق النية يقول لو أن لي مالاً لعملت بعمل فلان، فهو بنيته، فأجرهما سواء، وعبد رزقه الله مالاً ولم يرزقه علماً فهو يخبط في ماله بغير علم لا يتقي فيه ربه ولا يصل فيه رحمه ولا يعلم لله فيه حقاً، فهذا بأخبث المنازل، وعبد لم يرزقه الله مالاً ولا علماً فهو يقول لو أن لي مالاً لعملت فيه بعمل فلان، فهو بنيته، فوزرهما سواء) واته: دونیا بو چوار کهسه: بهنده یه که خودای گه وره پاره و سامانی کی زوری پیداوه، تھویش دترسیټ له خودای گه وره و خوی به دوور دهگریټ له حهرام خواردن و سیله ی رحم بهجی دهگه یه نیټ (مافی نزیکه کانی ددات لهو سهروه ته) و دهزانیټ که خودای گه وره مافی هه یه به سه ریه وه، تهم کهسه له باشتیرینی مه نزیله ته کانه لای خودای گه وره و کهسیک خودای گه وره زانستی کی پیداوه و مال و سامانی پی نه داوه، بهلام تھو کهسه له خودای گه وره ناترسیټ و به سهروه ته ی که خودا پیی داوه سیله ی رحم بهجی ناگه یه نیټ و مافیان نادات، نازانیټ که خودای گه وره مافی هه یه به سه ریه وه، تھو کهسه لای خودای گه وره له نزمترین و پیسترین مه نزیله ته کانه و کهسیک خودای گه وره هیچ پاره و سامان و هیچ زانستی پی نه داوه، دهلیټ: تھه ر پارم هه بوايه وهک تھو کهسه م دهکرد، خودای گه وره ش کرده وه که بهو نییه ته بو دنووسیټ، لهو نییه ته یاندا وهک یه کن.

دووهه: ههست به قیژهوونی و زیانی ئه و گوناوه بکات:

ئهمهش مانای ئهوهیه ئه و کهسهی که تهوبه ی راسته قینه دهکات ناییت ههست به کهیفخووشی و ئاسوودهیی بکات کاتیک بیر له و گوناوه دهکاتهوه، یاخوود خوژگه بخوازیت له ئاینده دا جاریکیتر بگه ریتهوه سه ر ئه و گوناوه.

ئیبولقههیم له ههردوو کتیه کانیدا: (الداء و الدواء) و (الفوائد) باسی له چه ندين

زهرهرو زیانه کانی گوناوه کردنی کردووه له وانه:

- بیبه شبوون له عیلم و زانست.
- ههستکردن به غوربهت و ته نیایی.
- سهختی کاره کان به لایه وه.
- لاوازبوونی جهسته.
- نهمانی به ره کهت.
- تهوفیقی خودای گه وه کهم ده بیته وه.
- ده بیته هو ی کردنی گوناوه و تاوان.
- راهاتن به گوناوه.
- به چاو یکی کهم سهیرکردنی له لایهن خودای گه وه وه.
- به چاو یکی کهم سهیرکردنی له لایهن خه لکه وه.

- نەفرىن و لەعنەتکردنى لەلایەن گياندارانەو.
 - لەبەرکردنى جلى شەرمەزارى و دلتەنگبوون.
 - قوفلبوونى دلى بە گوناھەو و بەر نەفرىن كەوتن.
 - بىبەشبوون لە وەلامدانەوێ نزاكان لە لایەن خودای گەورەو.
 - بلاوکردنەوێ خراپەكارى لە وشكانى و دەریاكانەو.
 - نەمانى غیرەت.
 - نەمانى شەرم و حەیا.
 - لەناوچوونى نىعمەت و بەخششەكانى خودای گەورە بۆ ئەو كەسە.
 - دابەزینی بەلاو نەھامەتى و خەم و پەژارە.
 - درووستبوونى ترس لە دلى گوناھباردا.
 - كەوتتە ناو داوى شەیتان.
 - عاقىبەت شەرى (سوء الخاتمة).
 - تووشبون بە سزای پۆژى دواى.
- زانینی ئەم زەرەر و زیانانە دەبنە هۆی ئەوێ بە یەكجاری واز لە گوناھ بهیتیت.

هەندیک لە خەڵکان واز لە گوناھیک دینن و گوناھیکی تر دەکەن لەبەر ئەم ھۆکارانەی خوارمەوە:

- ۱- پێی وایە کیشی ئەو گوناھە بچووکتەر.
- ۲- لەبەر ئەوەی دەروون زۆر حەز بەو گوناھە دەکات، ئارەزوو بەھێزترە بۆ کردنی ئەو گوناھە.
- ۳- بارودۆخی ئەو گوناھە فەراھەمترە و ھۆکارەکانی بەردەستن لە ئەوانی تر. بە پێچەوانەی ئەو گوناھە کە پێوستی بە پلان و خۆ ئامادەکردن ھەیە.
- ۴- لەبەر ئەوەی نزیکەکانی و ھاوڕێیەکانی ئەم گوناھە دەکەن ئەویش ناتوانیت دەستبەرداراریان بێت و وازیان لێ بەییت.
- ۵- لەوانەیە ئەو کەسە بەھۆی ئەو گوناھەو پێگەیەکی بەرزى ھەبێت لای ھاوڕێکانی، بۆیە پێی ناخۆشبێت ئەو پێگەیە کە ھەیتى لەدەستی بدات، بۆیە بەردەوام دەبێت لە گوناھ کردن، وەك: سەیرکردى گروپە چەتە و شەرانگیزەکان، ھەروەکوو بۆ (ئەبو نەواس) شاعیری گوناھکار ھاتە پیش کاتیك (ئەبو عتاهیە) ئامۆژگاری کرد بە وازھێنان لە گوناھکردن، ئەویش بەم شیوہیە وەلامی دایەوہ:

أتراني يا عتاهي أتراني مفسدا بالنسك!

تاركا تلك الملاهي عند القوم جاهي

واتە:

ئەى عەتاهى ئایا پێت وایە من واز لە گوناھکردن بەیتم!
ئەى نازانى بەھۆی ئەو گوناھکردنەوہ من پێگەم دەبێت لەنیو خەڵکاندا

سپیه: تهوبه کار پهله بکات له تهوبه کردن و دواي نه خات، چونکه دواختنی تهوبه بؤ کاتيکی تر خوی له خویدا گوناهیکی تره که پیوستی به تهوبه ههیه.

چوارهم: بترسیت لهوی که خودای گهوره ئهو تهوبهیهی لی وهرنه گرتبیت. نهوۀك بیباک بیت لهو تهوبهیه و ئەمین بیت له (مه کری) خودای گهوره.

پینجه: به ئەنجام گه یاندنی ئهو په رستشانهی که له دهستی داون، ئەگه ر توانای گیرانه وهیانی هه بیت، وه کوو ده رکردنی رپژهی ئهو زه کاتهی که له رابردوودا له سه ری بووه، یاخوود ئهو مافهی که هه ژاره کان له سه ریتی پیان بدات.

شه شه: واز له شوین و هوکاره کانی گونا هکردن بهینیت، ئەگه ر بزانیته دووباره تووشی گونا هکردن ده بیتته وه.

حه وته: واز لهو که سانه بهینیت که هانی ده دن له سه ر گونا هکردن، (سوودی ئەم خاله و خالی پیشت له باسی فهرموودهی ئهو که سه ی سه د که سی کوشتبوو باسی ده کهین _ إن شاء الله).

خودای گهوره ده فهرمویت: ﴿الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ﴾^(٦٧) واته: دؤست و خو شه ویسته کان لهو رپژهدا دوزمنی یه کترن، جگه له پاریزکاران. هاوړی خراپکاره کان نه فرین له یه کتری ده کهن له رپژهی دوا ییدا، ئەهی ئهو که سه ی که تهوبه ت کردووه له سه رت پیوسته که دوور بکه ویتته وه له هاوړییه تی کردنی ئهو که سانه و ئەگه ر داواییان لیت کرد که له گه لیان بگه ریت، نه که ی به گوئییان بکه یت و شه یتان فیلت لی نه کات، خوشت ده زانی که چه نده زه عیف و بی ده سه لاتی و توانای خوړا گریته نییه، بویه هه ر له سه ره تاوه خو ت بیاریزه لیان.

چهندين حالهتی وا ههبووه که چهندان کهس دواي تهوبهکردن گهراونهتهوه سهر ههمان گوناھ و تاوان بههوی تیکهلبوون لهگهل هاورپی خراپهکانی و نزيکهکانی.

ههشتهه: لهناوبردنی ههموو نهو شته ههرامکراوانهی که لهلای ماون، وهکو: سهرخوشکههرهکان و مادده بیهوشکههرهکانی وهکو(هیرۆین، ترياک، جگهره، ههشيش...) و هوکارهکانی گالته و رابواردن وهک ئامیرهکانی موسیقا (عود، گیتار،....)، یاخوود ویته و فلیمه ههرامکراوهکان، لهگهل چیرۆکه عاشقینیهکان و پهیکههرهکان و لهسهری پیویسته که ههموو نهو هوکارانه بشکینیت یاخوود بیسوتینیت و لهناویان ببات.

لیرهدا بابهتیکي گرنگ ههیه نهویش نهویه که کهسی تهوبهکار دهیت خوی له ههموو نهو جل و بهرگانه بهدوور بگریت که ناشهرعین و جلی تهسک و تنگ و بی ئابرون، چهندين بهسهرهاتمان گوئ لیبووه که کهسی تهوبهکار گهراوتهوه سهر گوناھکردن لهبههر نهو جل و بهرگهی که لهبههری بووه و نهیتوانیوه وازی لی بهینیت، که بههویانهوه له سهر ریگهی هیدایهت لایان داوه و تووشی گومرایی بوونه، داوا له خودای گهوره دهکین که (ئیسیتقامهمان) پی بدات لهسهر نهه دینه پاکه.

نویهه: هاورپی چاک ههلبزیریت که یارمهتی بدن لهسهر کردهوی باش و تیکهلییان لهگهل بکات له جیاتی هاورپی خراپ، دهیت جهخت لهوه بکاتهوه که له گهلیان بهشداری کوړی زیکر و یادی خودای گهوره بکاتهوه و وانه ئاینیهکان پیکهوه بخویننهوه و کاتهکانیان به شتی بهسوود پرپکهنهوه، تاکوو شهیتان نهتوانیت زهفهری پی ببات و بیگهریتیتتهوه سهر گوناھکردن.

دەیهەم: لاشەى رابھنەیت لەسەر ئەنجامدانى کردەوێ چاک، ھەرۆک چۆن پێشتر لە گوناھکردندا بەکارى خستبوو، ھەولبەدات ئەو ھیز و وزەى ھەیهەتى لە ھەلالدا بەکارى بەھنەیت، تاکوو شەیتان ھانى نەدات کە لە ھەرام بەکارى بەھنەیت.

یانزەدەیهەم: دەبێت تەوبەکردنەکە پێش سەرەمەگ بێت و پێش ھەلاتتى خۆر لە خۆرئاواوە بێت، (غەرغەرەش) بریتیە لە: دەرچوونی دەنگێک لە قورگدا کاتێک فریشتەى گیانکێشان گیانى ئەو کەسە دەکێشێت، مەبەست لێ ئەوێە کە تەوبەکردنەکە پێش بەریابوونی قیامەتى بچووک و قیامەتى گەورە بێت، ھەرۆک پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرمویت: **(مَنْ تَابَ إِلَى اللَّهِ قَبْلَ أَنْ يَغْرُقَ قَبْلَ اللَّهِ مِنْهُ)** ^۱ واتە: ھەر کەسێک تەبە بکات پێش ئەوێ سەرەمەرگی بێت، خودای گەورە ئەو تەوبەکردنەى لێ وەردەگرێت و قەبوولى دەکات. بە ھەمان شیوە پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرمویت: **(مَنْ تَابَ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا، تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ)** ^۲ واتە: ھەرکەسێک تەوبە بکات پێش ئەوێ خۆر لە خۆرھەلاتەو ھەلبێت، خودای گەورە ئەو تەوبەکردنەى لێ وەردەگرێت و قەبوولى دەکات.

۱ _ ئیمامى ئەحمەد و حاکم و ترمزى گێراویانەتەو

۲ _ سەحیحى موسلىم.

تەھبەھەکی زۆر گەورە

لە (بریدە) وە دەگێرێنەووە کە پیاویک بە ناوی (ماعز) ی کورپی (مالک) ی (الاسلمی) ھاتە خزمەت پێغەمبەر وتی: ئەھ پێغەمبەری خوا، من ستەمم لە خۆم کردووە و زینام کردووە، دەمەھوئەت پاکم بەکەیتەووە لەو گوناھە. پێغەمبەر (ﷺ) گەراندیەووە. لە پڕۆژی دواتردا سەر لەبەیانێ ھاتەووە وتی: ئەھ پێغەمبەری خوا (ﷺ) بەراستی من زینام کردووە. ئەمجارمیشیان ھەر گەراندیەووە. پێغەمبەر (ﷺ) ناردی بۆ لای کەس و کار و ھۆزەکەھێ فەرمووی (ﷺ): (ئایا لە ژیری (ئەقڵی) دا ھیچ عەیبێک دەبینن، شتێکی وای لێبەدی دەکەن کە ھەزێ پێ نەکەن؟) وتیان: نەخێر وای نازانین کە واییت، بەلکو بە پیاویکی عاقل و تەواوی دزمانین، لە پیاوباشانی خۆمان دیتە پیش چاومان. بۆ جاری سێھەم ھاتەووە بۆلای و پاشان دووبارە ناردیەووە بۆ لایان پرسیاری لێکردن دەربارە، ئەوانیش دیسان ھەواییان پێدايەووە کە ھیچ شک نابەین نە لە خۆی و نەلە ژیریدا. کە جاری چوارەم ھاتەووە چالێکی بۆ ھەلکەند، پاشان فەرمانیدا بەرد بارانیان کرد. دەلیت: ئێنجا ئافەرەتێکی ھۆزی (غامیدی) وتی: ئەھ پێغەمبەری خوا (ﷺ) من زینام کردووە پاکم کەرمووە. دیسان ئەمیشی گەراندەووە، بۆ پڕۆژی دواتر ھاتەووە وتی: ئەھ پێغەمبەری خوا (ﷺ) بۆ دەمگەرپیتیتەووە، پەنگە بەتەھوئەت وەك چۆن (ماعز) ت گەراندەووە منیش بگەرپیتیتەووە دەبەخوا من سکم پەر، خۆشەویست (ﷺ) فەرمووی: (دەھەر نابیت، کەواتە بڕۆ تا مندالەکەت دەبیت). دەلیت: کاتێک مندالەکەھێ بوو ھاتەووە بۆ لای مندالەکەھێ مەلۆتکە کردبوو لە پارچە پەرۆیەکدا. وتی: ئەمە مندالەکەھێ وای بوومە، فەرمووی (ﷺ): (دەبەرۆ شیرێ پێدە تا لە شیر دەمبیریتەووە). کاتێ لە شیرێ بڕیەووە بە مندالەکەھێ ھاتەووە بۆ خزمەتی مندالەکە پارچە نانێکی بەدەستەووە بوو، وتی: ئەھ پێغەمبەری خوا (ﷺ) ئەمە مندالەکەھێ وای لە شیر بڕیومەتەووە و نانەخۆرەش بوو. ئێتر مندالەکە دەماتە دەست پیاویک لە موسلمانەکان، پاشان فەرمان

دهکات چالیکې بۆ هه لده که نریت تا سه سینگې، ئینجا فه رمانی کرد به خه لکی و ره جمان کرد، ئا له و کاته دا (خالیدی کورې وه لید) به ردیکې تیده گریت و دهیدا به سه ریدا و خوین فیشه دهکات به سه روچاوی (خالید) دا، تهویش جنیوی پیدمه دات، پیغه مبه ریش ﷺ گوئی له جنیوه کهی ده بیته که پیی دمه دات و ده فه رمویت: هیور و له سه رخوبه تهی (خالد)، سویتد به و که سهی گیانی منی به دمه سه ته هم ئافره ته تهوبه یه کی کرد، ته گهر پیای باجگریش تهو تهوبه ی بکر دایه خوا لیی خوش دهبوو، پاشان فه رمانی پی کرد نویژی له سه ره کرد و شاردیان هوه.^۱ له گیرانه وه یه کیتیر ئیمامی (عومه ر - خوا لیی رازی بیته) فه رمووی: (تصلي عليها يا رسول الله وقد زنت؟ قال: لقد تابت توبة لو قسمت بين سبعين من أهل المدينة لوسعتهم، وهل وجدت أفضل من أن جادت بنفسها لله؟)^۲ واته: تهی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) نویژت له سه ره کرد، له کاتی که دا تهو زینای کردو وه! پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمووی: به راس تهی تهو ئافره ته تهوبه یه کی وای کرد، ته گهر دابه شی سه ره هفتا کهس له خه لکی مه دینه بکهیت به شی هه موویان دهکات، له وه باش تترت بینیه که به خوئی دان به هه له کهیدا ناو و گه راپیه وه بۆ لای خودای گه وره.

۱_ سه حیحی موس لیم.

۲_ سه حیحی موس لیم.

تهوبه تهواوی گوناوه کانی پیشتړ دسرپټهوه

لهوانهیه کهسیک پیرسیټ: ددهمویټ تهوبه بکهه، بهلام چ گهرهنتیهك ههیه که بهخشش و میهرهبانی خودای گهوره من دهگریتهوه، ئهوکاتهی که تهوبه دهکهه ئارهزوومه ریگهی راست بگرم و دلم ئاسووده و گهش بیټ، بهلام لهبهر ئهو بیرو گومانانهای که بوم دین تووشی گومانم دهکن بهرامبهر به بهخشندهی خودای گهوره، ئهگر بزانه خودای گهوره لیم خوشدهبیټ به دلنیاپیهوه تهوبه دهکهه؟!

پیټی دهلیین: ئهو ههستهی که ههته و بیرو لی دهکهیتهوه ههمان ئهو ههستهیه که کهسانی پیشتړ پیټدا گوزهریان کردووه، وهکو هاوهلانی پیغهمبهر (ﷺ).
ئهگر به (یهقینی) بیر لهه دوو گپرانهویه بکهینهوه، بهدلنیاپیهوه ئهو ههستهی که له دروونتدایه ددهمویټهوه (ئهگر خودا بیهویټ):

گپرانهوهی یهکهه: پیشهوا موسلیم چیروکی موسلمانبوونی (عهمری کوری عاسم)مان بو دهگریټهوه له زمانی خوویهوه و دهفهرمویت: کاتیک که پهروهردگار، ئیسلامی لهناو دلمدا خوشهویست کرد، به خزمهت پیغهمبهر (ﷺ) گهیشتم، وتم: دهستت بهینه تا پهیمانت پی بدهم، پیغهمبهر (ﷺ) دهستی راستی بهروم هیئا، بهلام من دهستم کیشایهوه، پیغهمبهر (ﷺ) فهرمووی: ئهی (عهمر) چیت بهسهرهاتووه؟ وتم: ددهمویټ مهرجیکم لهگل بکهیت، پیغهمبهر (ﷺ) فهرمووی: چ مهرجیک؟ وتم: مهرجهکهه ئهویه که خوا چاوپوشی بکات له ههموو گوناوهکانی پیشتړم. پیغهمبهر (ﷺ) فهرمووی: (أَمَّا عَلِمْتَ يَا عَمْرُو أَنَّ الْإِسْلَامَ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ؟ وَأَنَّ الْهَجْرَةَ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا؟ وَأَنَّ الْحَجَّ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ؟) واته: ئهی (عهمر) ئایا نازانی که ئیسلام ههموو ئهوهی پیش خوئی رهش دهکاتهوه و کوچکردنیش ئهوهی پیش خوئی پری دهکاتهوه و چهجکردنیش ئهوهی لهبهر خویهتی پری دهکاتهوه؟

گېرانهوې دووهم: پېشهوا موسليم له (عهبدولای کورې عهباس) دهگېرېتهوه که: ژمارهيهك له كافرهكان که كوشت و كوشتاريكي زوريان نهجامدابوو و به رادديهكي زور تووشي زيناو كرداري ناشايسته ببوونهوه، هاتته خزمهت پېغهمبهری خوا (ﷺ) و وتیان: نهو وتانهی که دهیلیت و بانگهوازی بو دهکھت زور باش و بهسوودن، هیوادارم وهلامیكي دلخوشکھرت ههبيت بومان سهبارت به کهفارهتی نهو کردهوانهی که نهجاممان داوون له پېشتردا وهك: كوشتن و زينا و...هتد. له وهلامدا نهو دوو ثاياهتانه دابهزين: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ واته: کهسانیکي که لهگهل خوادا ناپهرستن هيچ پهراوييكي تر و ناکوژن هيچ کهسيك که خوا كوشتنی نهوی ياساغ (حهرام) کردووه بههق و رېوا نهبيت و زيناو داوین پيسي ناکهن و ههر کهس نهو تاوانانه بکات (که باسکران) تووشي تولهکهي ديت. ﴿قُلْ يَاعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ﴾ واته: نهی موحههمهد (ﷺ) بلې: نهی بهندهکانم نهی نهوانهی که خوتان زور گوناھبار کردووه نائوميدهبن له ميهرمباني و بهزمی خوا، چونکه بيگومان خوا له ههموو گوناھهکانتان خوش دهبيت بهراستی ههر نهو ليبوردهی به بهزمی يه.

ئایا خودای گەوره لیڤم خۆش دەبیّت؟

لەوانەیه بلیت: دەمەوێت تەوبە بکەم، بەلام چەندەها گوناھم کردوو و هیچ جۆرە خراپەیک نییە کە نەمکردیّت، ھەر گوناھیک کە بە خەیاڵتدا دیت من کردوو بە راددەیک کەوا ھەست دەکەم چۆن دەبیّت خودای گەورە لیڤم خۆشیّت بەھۆی ئەو ھەموو گوناھانە کە چەندان سائە لەسەرم کۆبوونەتەو.

ئەو ھاوڕێی بەرێزم پیت دەلیڤم: ئەمە تەنھا کیشە تۆ نییە، بەلکوو ئەمە کیشە زۆربە ئەو کەسانە کە دەیانەوێت تەوبە بکەن، نموونە گەنجیک دەھێنمەو کە پرسیارێکی لەو شیوازە کردبوو کە ھەر لە سەرەتای ھەرزەکارییەو لە تەمەنی حەقدەسالییەو دەستی بە گوناھکردن کردبوو. چەندین گوناھ قیژەونی گەورە و بچووکی کردبوون، تەنانەت (تەحەدای) دەستدریژی لە کچیکی بچووک کردبوو و چەندین دزی ئەنجامداو، پاشان وتی: گەراومەتەو بۆ لای خودای گەورە، ھەندیک شەو دەخەوم ھەندیک شەویش شەوێژ دەکەم و رۆژی دووشەممان و پینجشەممانیش بەرپۆژوو دەبم و دوای نوێژی بەیانیش قورئان دەخوێتمەو، ئایا تەوبەکەم دروستە؟

پێوەری ئیمە موسلمانیش ئەوێە کە بگەرێنەو سەر قورئان و سوننەتی پیغمبەر (ﷺ)، لە داواکردنی حوکمەکان و روونکردنەو و چارەسەرەکان، کاتییک گەرانەو سەر قورئانی پیرۆز دیتمان خودای گەورە دەفەرموێت: ﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِيْنَ اَسْرَفُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوْا مِنْ رَّحْمَةِ اللّٰهِ اِنَّ اللّٰهَ يَغْفِرُ الذُّنُوْبَ جَمِيْعًا اِنَّهٗ هُوَ الْغَفُوْرُ الرَّحِيْمُ ﴿٥٣﴾ وَاٰنۡبِئُوْا اِلٰى رَبِّكُمۡ وَاَسْلِمُوْا لَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَّاتِيَكُمُ الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُنصَرُوْنَ ﴿٥٤﴾﴾ واتە: ئەو موخەممەد (ﷺ) بلی: ئەو بەندەکانم ئەو ئەوانە کە

خوتان زور گوناھبار کردووه نائوميډ مهن له ميهرمباني و بهزمي خوا، چونکه بيگومان
خوا له ههموو گوناھهکانتان خوش دهبیت بهراستی ههر تهوه ليږوردهی به بهزمي يه. وه
بگهړيتهوه بو لای پهرومردگارتان وه گهردن کهچی تهو بن بهر لهوهی سزاتان بو بیت پاشان
يارمهتی نادرین (لهلایهه هیچ کهس)موه.

تهمه وهلامیکی ورد و پوخته بو پرسیارهکه و پيويست به هیچ روونکردنهوهی تر ناکات.
بهلام ههستکردن بهوهی که گوناھهکانم زور زیاترن لهوهی که خودای گهوره لیم
خوشبیت، تهمه لهوهوه سهرچاوه دهگریت که تهو کهسه:
یهکهه: ههر له سهرهتاوه باوهری به پهحمی خودای گهوره نییه.

دووهه: له ئیماننهکهیدا کهه و کورپی ههیه، باوهری بهوه نییه که خودای گهوره دهتوانیت له
ههموو گوناھهیک خوشبیت.

سییهه: لاوازی کردهوهیهک له کردهوهکانی دل که بریتیه له ئومیدبوون (رجاء) به پهحمی
خودای گهوره.

چوارهه: پهشینی کهسی گوناھکار لهوهی که خودای گهوره توانای ههیه ههموو
گوناھهکانی بسړيتهوه.

نیستاش وهلامی ههموو ئهو خالانهی سهروه ددهینهوه:

یهکه: بۆ روونکردنهوهی ئهمه وتهی خودای گهوره بهسه کاتیک دهفهرمویت:
﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ﴾^۱ واته: وه بهزهیی و رحمهتیشم ههموو شتیکی گرتوتهوه.

ههچی خالی دووهمیشه: فهرموودهی قودسی کیفایهته لهه بارهیهوه که دهفهرمویت:
(من علم منکم انی ذو قدرة علی مغفرة الذنوب غفرت له ولا ابالي ما لم یشک بی شیئا).^۲

واته: ههرکهسیک بزانیته که من توانام ههیه له گوناهاههکان خوش بيم، ئهوه لیی خوشدهبم
و هیچ لام گرنگ نییه که چ گوناهیکی کردوه، به مهرجیک هیچ هاوبهش و هاوهلم بۆ
برپار نه دات. (ئهمهش له رۆژی دوايیداوه).

ههچی سییهمه: با بهم فهرمووده قودسییه گهورهیه چارهسهری بی ئومیدبوون بکهین: (یا ابن
آدم إنک ما دعوتني ورجوتني غفرت لک علی ما کان منک ولا ابالي، یا ابن آدم لو بلغت ذنوبک عنان
السماء ثم استغفرتني غفرت لک، یا ابن آدم إنک لو أتيتني بقراب الأرض خطايا ثم لقيتني لا تشک
بی شیئا لأتيتک بقرابها مغفرة) واته: ئهه نهوهی ئادهم بهدریژایی ئهه ماوهیهه که داوات لییم
کردوه تکاو رهجات وهها بووه که لیته خوش بيم لیته خوش بویمه لهسهه نهوهی که چیت
کردوه و گویم پینهداوه، ئهه نهوهی ئادهم ئهگهر گوناهاههکانتان بگاته ههوری ئاسمان
لهپاشان داوای لی خوشبوونت لییم کردیته لیته خوش بوومه و گویم پینهداوه، ئهه نهوهی ئادهم
بیگومان تۆ ئهگهر هاتبیت بۆ لای من لهداوای مردنت پر بهنزیکی زهوی گوناهاهت لهگهه
خۆت هیتابیته وه له پاشانیشدا که گهیشتیته من هیچ هاوبهشیکت بۆ من برپارنه دابیته
منیش نزیکی پر زهوی لی خوشبوونت بۆ دیتم.

۱ _ سورتهی الاعراف.

۲ _ طه بهرانی.

ههړچى خالى چوارهمه: فهرموودهى پيغه مبهه (ﷺ) كىفايه ته كاتيك ده فهرمويت: (التائب من الذنب كمن لا ذنب له)^۱ واته: په شيمان بوونه وه له گونا ه و داواى ليخوشبوونكردن وهك تهو وه وايه هيچ گونا هيكي نه كړديټ.

وه بو هه موو تهو كه سانهى كهوا گونا هى زور گه وره يان ههيه و پييان وايه خوداى گه وره لييان خوشنا بيټ با تهه فهرموودهيهى پيغه مبهه رى خوا (ﷺ) بخويته وه:

تهوبه ي تهو كه سهى كه سهه كسى كوشتبوو

تهبى سه عيه ده گيرټه وه كه پيغه مبهه (ﷺ) فهرمووى: (كان فيمن كان قبلكم رجل قتل تسعة وتسعين نفسًا، فسأل عن أعلم أهل الأرض فذّل على راهب فأتاه فقال: إنه قتل تسعة وتسعين نفسًا، فهل له من توبة؟ فقال: لا، فقتله فكمل به مائة، ثم سأل عن أعلم أهل الأرض، فذّل على رجل عالم، فقال: إنه قتل مائة نفس، فهل له من توبة؟ فقال: نعم، ومن يحول بينه وبين التوبة؟ انطلق إلى أرض كذا وكذا، فإن بها أناسًا يعبدون الله تعالى فاعبد الله معهم، ولا ترجع إلى أرضك، فإنها أرض سوء، فانطلق حتى إذا نصف الطريق أتاه الموت، فاختمت فيه ملائكة الرحمة وملائكة العذاب، فقالت ملائكة الرحمة: جاء تائبًا مقبلًا بقلبه إلى الله تعالى، وقالت ملائكة العذاب: إنه لم يعمل خيرًا قط، فأتاهم ملك في صورة آدمي، فجعلوه بينهم -أي حكمًا- فقال: قيسوا ما بين الأرضين، فإلى أيتهما كان أدنى فهو له، فقاسوه فوجدوه أدنى إلى الأرض التي أراد، فقبضته ملائكة الرحمة)^۲

۱_ ثيبنو ماجه و طه به رانى.

۲_ بوخارى و موسليم.

واته: پياويك لهوانه ی له پيش ئيوموه بوون نهوهدونؤ كهس دهكوژيت، پرسيار دهكات دمبارمى زاناترين كهس لهسهر زموى؟ ناونيشانى كابرايهكى (پراهب)ى بؤ ههلدمدن، ئهويش ديت بؤ لای و دهليت: نهومد و نؤ كهسم كوشتوو، ئايا تهوبهه بؤ ههيه ئهويش دهليت: نهخير، ئيتر ئهويش دهكوژيت و سهد تهواو دهكات، پاشان پرسيار دهكاتوه له زاناترين خهلكى سهزموى، ناونيشانى پياويكى زانای بؤ ههل دمذن، دهليت ئهوه سهد كهسم كوشتوو ئايا تهوبهه بؤ ههيه؟ دهليت: بهلئى، كئى ههيه ببيته كوؤسپ لهنيوان تو و تهوبهه؟ بهلام برؤ بؤ خاكى ئهوى و ئهوى، لهويدا كهسانيك ههن خهريكى پهريستى خواى بالادستن، تويش برؤ خواى بالادست بپهريسته لهگهليان، مهگهريرموه بؤ خاكى خوت، چونكه خاكىكى خراپه. ئهويش دمروات تا نيومى ريگه دمپرئيت، مردن دامينگيرى دهبيت، فريشتهى رحممت و فريشتهى سزا دمبيته دمه قاله و دمهتهقييان لهسهرى، فريشتهى رحممت دهليت: كابرا بهتهوبهكارى هاتوو، بهدل پرووى لهخوا كردوو، فريشتهى سزايش دهليت: ئهو ههرگيز چاكهى نهكردوو، فريشتهيهك له شيومى مرؤفيكدا ديت بؤلايان، دميكهه به ناوبژيوان له نيوان خوياندا، ئهويش دهليت: نيوان ئهو دوو خاكه بيئون. بهلاى كامياندا نزيكتربوو ئهوه بؤ ئهوميانه، پيوايان كاتى سهير دهكهه بهلاى ئهو شويتهدا نزيكتره كه ويستووويهتى بؤى بچيت. ئيتر فريشتهى رحممت گيانى دهكيشيت). (قتاده) دهليت: (حسن) وتووويهتى: وامان بؤ باسكراوه كه كاتيك مردن يهخهى پيدهگرئت سنگى دمباته پيش. له فهرموودهيهكى ترده هاتوو كه خوداى گهوره بهو بهشهى زموى كه خراپهكترى تيدا كردبوو فهرمووى: دووربكهروه و به بهشهكهى ترى زموى فهرمووى: نزيك ببهروه لهو كهسه، دواتر خوداى گهوره به فريشتهكاني فهرموو ههردوو زهويهكه پيوانه

بکهه، لهو کاته دا دیتیان ټهو کهسه به ټه ندهزه (زیراعیک)^۱ له خاکی چاکه کارانه وه نریکتربوو، پاشان خودای گهوره لیی خوشبوو.

به لیی ټهی کهسی تهوبه کار، کی نیوانی ټهو کهسه تاوانکاره و تهوبه ی بهیه که گیاند! ټهی ټهو کهسه ی دمهوټ تهوبه بکهیت، پیټ وایه گوناوه کانت گه وره ترن لهو تاوانکاره که خودای گهوره تهوبه که ی لی وهرگرت، دهی ټهم هه موو نائومیډی و دووډلییه ی هه ته له پای چیه؟

به لکوو کاره که زور له وه گه وره تره، رابمیټه له وته ی خودای گهوره: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۖ يُضْعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ۖ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾^۲ واته: وه کهسانیکن که له گهل خوادا ناپه رستن هیچ په رستراویکی تر و ناکوژن هیچ کهسی که خوا کوشتنی ټهوی یاساغ (حه رام) کردووه به هه ق و رموا نه بیټ و زیناو داوین پیسی ناکهه و هر کهس ټهو تاوانانه بکات (که باسکران) تووشی تو له که ی دیت. سزای بو چهند باره ده کریته وه له رورزی قیامه تدا و بی برانه وه به بی ریزو پیسواپی له دوزخ دا دهمینیته وه. بیجگه له کهسیک تهوبه ی کردبیټ و باومری هیټابیټ، کارو کردموه ی چاکیشی کردبیټ، ئا ټهوانه خوا خراپه و تاوانه کانیاں ده گوریت به چاکه و خوا هه میسه لیبوورده ی به به زمی یه. وه بو هسته له سهر ټهم فهرمووده یه ی خودای گهوره: ﴿فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾^۳ واته: ئا ټهوانه خوا خراپه و تاوانه کانیاں ده گوریت به چاکه.

۱_ یه ک زیراع ده کاته: ۴۵.۷۲ سم. (ومرگیر)

۲_ سورمتی الفرقان.

۳_ سورمتی الفرقان.

زانایان دهفهرموون گۆپان (التبديل) لیږدها دوو جوړه:

یه کهه: گۆرانی سیفه ته خراپه کان به سیفه ته باشه کان، وهك تهوهی هاوبه شدانان و شیرك بگۆریت به ئیمان هیټان به تاك و تنهایی خودای گهوره و زیناش به داوټپاکی و دروزنی به راستگویی و خیانه تکردن به دهستیپاکی بهو شیویه... .

دووهه: گۆرینی گوناوه کانی که له دنیا کردویه تی به خیر و چاکه له روژی دوايیدا، رابمینه له ئایه ته کهدا: ﴿يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ﴾ واته: خوا خراپه و تاوانه کانیان دهگۆریت به چاکه.

وه نهی فهرمووه: جیگای ههر گوناهیك دهبیته چاکه، بهلكو چاکه که که متر دهبیته له گوناوه که یان وهك تهو گوناوه دهبیته یاخوود زیاتر دهبیته له گوناوه که، ته مهش بهپیی راستگویی تهوبه کاره که و جوړی تهوبه کردنه که، جا فزل و پاداشت له مه گه وره تر هیه! سهیری روونکردنه وهی تهو رحم و به زمییهی خودای گه وره بکه لهه فهرمووده یه دا: جاء شيخ كبير هرم ، قد سقط حاجباه على عينيه فقال : يا رسول الله ، رجل غدر وفجر ، ولم يدع حاجة ولا داجة إلا اقتطفها بيمينه ، لو قسمت خطيئته بين أهل الأرض لأوبقتهم ، فهل له من توبة ؟ فقال النبي صلى الله عليه وسلم : أأسلمت ؟ فقال : أما أنا فأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأن محمداً عبده ورسوله ، فقال النبي صلى الله عليه وسلم : فإن الله غافر لك غدرتك وفجراتك ، ومبدل سيئاتك حسنات ما كنت كذلك ، فقال : يا رسول الله ، وغدراتي وفجراتي ؟ فقال : وغدراتك وفجراتك ، فولى الرجل يكبر ويهلل^١. واته: پیرهمیږدیکی به سالاچووی پشت چهماوه که برویه کانی چاوه کانی داپوشیوو و به هوئی گوپاله که یه وهه و هستاوو، هاته لای پیغه مبهه (ﷺ) و وتی: رات چییه له سهه پیاوټک که تهواوی گوناوه کانی ته نجامداوه، هیچ شتیکی له گوناوه

بەجیئەنەهیشتووە لە گوناھێ بچووک بگرە تا کوو گوناھێ گەورە، بە شیۆیەك ئەگەر ئەو گوناھانە لە نیوان ھەموو خەلکی سەر زەوی دابەش بکەیت، ھەموویان بەرەو لەناوچوون دەچن، ئایا کەسیکی وا دەتوانیت تەوبە بکات؟ پیغەمبەری میھرەبان (ﷺ) فەرمووی: ئایا موسلمانبووی؟ وتی: گەواھی دەدەم کە ھیچ پەرستراویکی بە حەق و راستی نییە جگە لە (اللہ) و گەواھی دەدەم کە محەمەد پیغەمبەر و نێردراوی خودای گەورە. پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: خودای گەورە تەواوی خراپەکان و گوناھەکان بۆ دەکات بە چاکە و گوناھەکان بۆ دەگوریت بە چاکە، ئەگەر بەم شیۆیە بمانیتەو، وتی: ئەو پیغەمبەری خوا (ﷺ): ھەموو فیلبازی و فەسادییەکانیشم؟ پیغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: بەئێ فیلبازی و فەسادییەکانیش، دواتر ئەو پیرەمێردە بەدەم وتی (اللہ اکبر) ھوێرۆشت و لەپیش چاوان بزر بوو.

لێرەدا لەوانە ھێ کەسی تەوبەکار بپرسی: من کاتی خۆی کە کەسیکی سەرگەردانبووم و بەلاپێدا چوو بوم ھەندیک کردەوی چاکەشم ھەبوون، ئایا ئەو کردەو چاکانەم بۆ نووسراوە لە لایەن خودای گەورەو، یاخوود بە بادا چوون؟ بە وردی ئەم وەلامە بخوێتەو: (عورووی کوری زوبەیر) وتی: (حەکیمی کوری حیزام) ھەوائی پێ داو ھە کە بە پیغەمبەرم (ﷺ) وت: **أرأيت أمورا كنت أتحنت بها في الجاهلية من صدقة أو عتاقة أو صلة رحم أفيها من أجر؟ فقال له رسول الله - صلى الله عليه وسلم -: أسلمت على ما أسلفت من خير**^۱. واتە: ئەو پیغەمبەری خوا (ﷺ) بۆچوونت لەبارە ھەوێ چییە کەوا من لە سەردەمی نەزانین (جاھیلیەت) خێر و چاکەم دەکرد، بەندەم ئازاد دەکرد و سیلە ھەم بەجێ دەگەیان، ئایا ئەو کردەوانە بۆ من خێر پاداشت ھەیە؟

پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: بەھۆی ئەو کردەوه باشانەیی کە ئە رابردوودا ئەنجامت داووی
موسڵمانبووی.

کەواتە ئەو گوناھانە خۆش دەبێت، گوناھەکان دەگۆرێت بە چاکە و کردەوه چاکەکانی
رابردووی بۆ دەنوسرێت ئەگەر تەوبە بکات، جا دواي ئەمە چ بیانویەکی تر دەمێنێتەوه!

چی بکهه نهگهه گوناهم کرد؟

لهوانهیه بلیت: گهه توشی گوناهیك بووم چو یهکسهه واز لهو گوناهاه بهیتم؟ لهه حالهتهدا هیچ کردهویهك ههیه که بیکهه دواى تهوهی یهکسهه وازم له گوناهاهکه هیئا؟

وهلامهکه نههمیه که: نهبیت نهه دوو کردهویه بکهیت دواى گوناهاهکه:

یهکهه: کردهوهی دل، که بریتیه له: پرپهدل پیته ناخوشبیت که نهو گوناهاهت کردوهه و برپار بهدیت که بههیچ شیویهك نهگهپیتهوهه سهه نهو گوناهاه، نههمش له نهنجامی ترسانی تهیه له خودای گهوره.

دووهه: کردهوهی نهندامهکانی لاشه، که بریتیه له: کردنی کردهوهی خیر، وهکو نویژی تهویه، که نههمش دهقی نویژهکهیه: پیغهمبهه (ﷺ) دهههرموویت: (ما من رجل یذنب ذنباً، ثم یقوم فیتطهر، فیحسن الطهور، ثم یتغفر الله عز وجل إلا غفر له، ثم تلا: (وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً...) واته: هیچ بهندهیهك نیه کاتیک گوناهیکی کرد، پاشان دهستویژ بشوات به جوانترین شیوهی دهستویژ شوشتن، پاشان رابوهستیت دوو رکاعهت نویژ بکات، پاشان پهشیمانی دهههبری بهرامبهه به خواى گهوره، ئیلا خواى گهوره لیى خوش دهبیت. پاشان نهه نایهتهی خویندهوه: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرَ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾^۱ واته: وه نهوانهی که کاتیت کردهویهکی ناشرین دهکهه، یان ستهه له خوایان دهکهه که یادی خوایان کردهوه، ئینجا داواى لیپووردن دهکهه

۱ _ ترمزی گپراهتهوه و فهرموودهیهکی ههسهنه.

۲ _ سورتهی آل عمران.

بؤ گوناهاهکانیان ئایا کئ دهبووری له گوناهاهکان بیجگه له خوا؟ وه بهردموام نابن له سهر تهوهی که کردوویانه له کاتیکیدا بزانه گوناهاه.

له گیرانهوهی ترده باس له ههندی سیفاتی تری دوو رکاههتهکه دهکات که گوناها و تاوان دسپرنهوه، ئەمه پوختهکهیهتی که لهه فهرموودهیدا باسکراوه:

هیچ بهندهیهک نیه کاتیکی گوناهاهیکی کرد، پاشان دهستتویژ بشوات به جوانترین شیوهی دهستتویژ شوشتن (چونکه گوناهاهکان به دهستتویژ شوشتن له ئەندامهکانی لاشه دەرپۆنه دهرهوه)، له نیشانهکانی دهستتویژی پوخت و جوان بریتییه له: وتی ناوی خوا (بسم الله) پیش دهستتویژ شوشتن و زیکر کردن دواي دهستتویژ شوشتن که بریتییه لهه زیکره: (أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ - اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ - سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ)^۱ واته: شایهتی ددهم که هیچ پهراویک نیه به ههق جگه له (الله) تاکی بی هاوبهشه، شایهتی ددهم که محمد ﷺ بهندهو نیردراوی خودایه. ئەهی خودای گهوره بمکه به یهکیک له تهوبهکاران و یهکیک له پاکژکراوان. (واته: وهک ئەوانههی که تهوبهکارو پاک و خاوین و بی گوناها و تاوان، پاک و بیگهردی و سوپاس بؤ تویه خوایه، شایهتی ددهم که هیچ پهراویک نیه به ههق جگه له تۆ، داوای لیخۆشبوون ههر له تۆ دهکهه و دهگهپیمهوه بؤ لات.

-پاشان دوو رکاهات نویژ بکات.

-ههلهی تیدا نهکات.

-ئاگاداری بیټ و فکری تهنها له ناو نویژیټ و فکر له شتی دونیایی نهکاتهوه.

۱- ئەهه زیکرانه دواي دهستتویژ پاداشتی زۆر گههرههیه لهی خودای گهوره.

-زیکرەکانی ناو نوێژ بە رێک و پێکی و بە باشتەری شێو و بە خشوعەو بەکات.
-پاشان داوای لێخۆشبوون بەکات لەو گوناھانەی کە کردوویەتی.

ئەنجامەکەی بریتییه ئە: ئیلا خودای گەورە لە گوناھەکانی پێشووی خۆش دەبێت و بەهەشت بۆ ئەو کەسە مسوگەر دەبێت.^۱

پاشان با زۆر کردەوێ باش بەکات، (ئیمامی عومەر) خوا لێی رازی بێت کاتێک هەستی کرد کە گوناھێ کردووە کاتێک موناڵەشە لەگەڵ پێغەمبەر (ﷺ) کرد لە شەری (الحدیبة)، وتی: دوای ئەو موناڵەشە هەندێک کاری چاکەم کرد، تاکوو ببێتە هۆی کەفەرەتی ئەو گوناھانە. بێر لەم فەرموودە سەحیحە بکەرەو کە پێغەمبەر (ﷺ) دەفەرموویت: **إِنَّ مَثَلَ الَّذِي يَعْمَلُ السَّيِّئَاتِ ثُمَّ يَعْمَلُ الْحَسَنَاتِ، كَمَثَلِ رَجُلٍ كَانَتْ عَلَيْهِ دِرْعٌ ضَيِّقَةٌ قَدْ حَنَقَتْهُ، ثُمَّ عَمِلَ حَسَنَةً فَأَنْفَكَتْ حَلَقَةً، ثُمَّ عَمِلَ أُخْرَى فَأَنْفَكَتْ أُخْرَى، حَتَّى يَخْرُجَ إِلَى الْأَرْضِ**^۲ واتە: نموونەی ئەو کەسە کە کردەوێ خراپە بەکات پاشان کردەوێ باش بەکات وەک نموونەی پیاویک وایە کە قەلغانێکی بەستبێت، واتە جلێ ئاسنی لەبەردابێت، خەریکە ئەو جلە ئەو خنکینێت، پاشان کردەوێ کە باش دەکات ئەلقەیهک لەو قەلغانە دەبێتەو، پاشان کردەوێ کە تری چاک دەکات ئەلقەیهک تری دەبێتەو، تاکوو ئەو قەلغانە لێی دەبێتەو و بەر زەوی دەکەوێت. کەواوە چاکەکردن گوناھبار لە زیندانێکی تەنگ ئازاد دەکات و دەری دەهێنێت بۆ جیهانە بەربلاوەکەی پەرستنی خودای گەورە.

۱- سەحیحی تەرغیب و تەرہیب.

۲- سەحیح جامع.

بهه فهرموودهيه بابتهكه پوخت دهكهينهوه: - (جاء رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَقَالَ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ، إِنِّي أَخَذْتُ امْرَأَةً فِي الْبُسْتَانِ، فَفَعَلْتُ بِهَا كُلَّ شَيْءٍ غَيْرِ أَتِي لَمْ أُجَامِعْهَا؛ قَبَّلْتُهَا وَلَزِمْتُهَا، وَلَمْ أَفْعَلْ غَيْرَ ذَلِكَ، فافْعَلْ بِي مَا شِئْتَ، فَلَمْ يَقُلْ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا، فَذَهَبَ الرَّجُلُ، فَقَالَ عُمَرُ: لَقَدْ سَتَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ لَوْ سَتَرَ عَلَى نَفْسِهِ، قَالَ: فَاتَّبَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بَصَرَهُ، فَقَالَ: رُدُّوهُ عَلَيَّ، فَرُدُّوهُ عَلَيْهِ، فَقَرَأَ عَلَيْهِ: {وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ} إِلَى: {لِلذَّاكِرِينَ}، فَقَالَ مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ: أَلَهُ وَحْدَهُ أَمْ لِلنَّاسِ كَافَّةً يَا نَبِيَّ اللَّهِ؟ فَقَالَ: بَلِ لِلنَّاسِ كَافَّةٌ^١. واته: پياويك هاته لاي پيغهمبهري خودا (ﷺ) و وتي: تهى پيغهمبهري خوا (ﷺ): من تافره تيكم لهنيو باخيک ديت و بو مهبهستي سهرجيى بوى چووم، ههموو شتيکم لهگهل کرد و ماچم کرد و خوشى خوّم پى برد تهنها سهرجييم لهگهل نهکرد، جگه لهوه ههرچم ويست کردم، پيغهمبهري خوا (ﷺ) هيچى پى نهوت، پياوهكه رويشت، دواتر (ثيماى عومهه) فهرمووى: خوداى گهوره لىي دهشاردهوه ئهگهر ئهو خوى ئاشكراى نهکردبا، وتي: دواتر پيغهمبهري (ﷺ) سهيري کرد، تاكوو رويشت، دواتر پيغهمبهري (ﷺ) فهرمووى: بانگى بکهه و بوم بهينه ئيره، پاشان هينايان، تهه ئايهتهى بو خويئد: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفِي النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذِكْرٌ لِلذَّاكِرِينَ﴾^٢ واته: وه نويژ تهنجام بده لهه سههرو ئهوسهري روردا و له بهشيک له شهودا، چونكه بهراستى کردهوه چاكهكان کردهوه خراپهكان لادهمهن، تهوه پههه و ئامورگارپيه بو پههه وهرگران. دواتى (موعازى كورى جههل) وتي: تهه مزگينييه تهنها بو تهوه ياخوود بو تيكراي خهلكيه؟ پيغهمبهري (ﷺ) فهرمووى بو ههموو خهلكه.

١_ بوخارى و موسليم.

٢_ سورتهى هود.

هاوړی خراپه کانم چاودیریم دهکن

لهوانهیه بلیت: دەمەوئیت تەوبە بکەم، بەلام هاوړی خراپه کانم چاودیریم دهکن له هەموو شویتیک و ئەگەر شتیکیان زانی لەسەر ئەوێ که هەندێ گۆرانکاری لەمندا پوویداوه هیرشم دهکنه سەر، منیش لهبهرامبهریان ههست به لاوازی خۆم دهکهم چی بکهم؟

دهلین: سهبر بگره ئەمه سوننهتی خودای گهورهیه که کهسه (موتتهقییهکان) تاقیدهکاتهوه، تاکوو کهسانی راستگۆ له کهسانی درۆزن جیاکربکریتهوه و خاوین و پیس له یهکتر جیا ببنهوه. هەر کاتیک رپی چاکهکاریت گرتە بهر و جیگیر بویت، شهیتانه (ئینس و جنهکان) ههوال بۆ یهکتر دهنێرن و یارمهتی یهکتر دهدهن، تاکوو گومرات بکهن و لهسهر ئەو باوهرپه پتهوهی ههته لات بدن، تۆش بهگوئیان مهکه، ئەوان لهسهرهتادا پیت دهلین که ئەمه تهنها ههواو ههوهسیکه زوو لا دهچیت، ئەوێ سهیره ههندیك کهس بهو هاوړپییانهی که تەوبهیان کردوو دهلین: بهم زوانه دهگهڕیتهوه سههر کاره خراپهکانت! سههر لهوهدايه کاتیک کهسیکی تەوبهکار تهلهفونی هاوړپیکهی داخست و جوابی نهدايهوه، چونکه تەوبهی کردوو و نایهوئیت دووباره گوناھ بکاتهوه، دواي ماوهیهکی زۆر تهلهفونی بۆ دهکاتهوه و دهلیت: بهلکوو ئەو وهسهسهیهی لهسهر لاچووئیت!! خودای گهوره دهفهرموئیت: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝١ مَلِكِ النَّاسِ ۝٢ إِلَهِ النَّاسِ ۝٣ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۝٤ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ۝٥ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ۝٦﴾ واته: ئەو موحهممهد (ﷺ) بلی: پهنا دهگرم به پهروهردگاری خهلكی. پادشای خهلكی. پهراستراوی خهلكی.

لە زیانی وەسوەسەى پەیدا کەرى خۆ پەنھان کەر. ئەوھى کە وەسوەسە ئەخاتە دلى خەلکى.
لە جنۆکە و لە ئادەمیزاد.

ئایا خودای تۆ لەپیشترە کە بەگوئی بکەیت یان ھاوړى خراپەکان؟!

دەبیت تۆ بزانی کە ئەوان لە ھەموو شویتیک بەدواتەوھن و ھەموو ھۆکاریک دەگرەنە بەر بۆ ئەوھى لەسەر پړى راست لات بدەن و بتگەرپننەوھ سەر کارە خراپەکان.

ھەندیک لەو کەسانەى کە تەوہبیان کردووە بۆ منیان گێرایەوھ کە کاتیک دەچوونە مزگەوت ھاوړى خراپەکەى فەرمانى بە سایەقى ئوتۆمبیلەکە دەکرد کە بەدواماندا بیت و ئەویش جامى سەیارەکەى دەکردەوھ و ئیمەى ھاندەدا تا نەچینە نوێژى جەماعەت و واز لە مزگەوت بینین. ئا لێرەدایە کە خودای گەورە دەفەرمویت: ﴿يُثَبِّتُ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ﴾^۱ واتە: ئەوانەى کە برۆیان ھیناوە خوا دامەزراویان دەکات بە وتەى بەرپى و جى (کە شایەتمانە) لە ژيانى دنیادا و لەپوژى دوايشدا و خوا ستەمکارانىش گومرا دەکات وە خوا ھەرچى بیهوئە دەیکات.

ھاوړى خراپەکان تەوہبەوھ ھەول دەدەن تا رابردووى تۆ بەبیرت بەیننەوھ و بە ھەموو رێگەىھەک گوناھەکانى رابردووت لەپیش چاوت شیرین بکەن (یادگارێھەکان، ویتەکان، نامەکان....) تۆش بەگوئیان مەکە و خۆت لیان پاریزە. چیرۆکى (کەعبى کورى مالیکت) بەبیر دیتەوھ ئەو ھاوھلە ئەزیز و خوشەوێستە، کاتیک پیغەمبەر (ﷺ) فەرمانى بە ھەموو ھاوھلان کرد کە ھەموو پەيوەندییەکانیان لەگەل (کەعب) بپچرێن و ھیچ کەسیش قسەى لەگەل نەکات، تاکوو خودای گەورە فەرمان دەکات، ئەمەش بەھۆى بەژدارى نەکردنى لە

جەنگی (تەبووک) دا، پاشای سەرزەمینى (غەسسان) نێردراویکی نارد بۆ لای (کەعب) و نامەیهکی پێ سپارد کە تێدا ھاتبوو: "ھەواڵ بە ئیمە گەیشتووە کە ھاوڕێکەت ستمی لەتۆ کردووە، لەکاتیکیدا خوا تۆی پابەند نەکردووە لەسەر زەمینیک بە ملکەچی بژی، لەبەر ئەوە پەیوەندیمان پێوە بکە، تاکوو ئیمە میھرەبان بین لەگەڵت و یارمەتیت بدەین".

بەڵێ ئەو کافرە دەیویست کە دلی (کەعب) بەدەست بەیئیت، تاکوو لە مەدینە کۆچ بکات و لەسەر زەمینى کافر نیشتەجێ ببێت. ھەلویستی ئەو ھاوھەڵە خۆشەویستە چی بوو؟

(کەعبى كورپی مالیک) فەرمووی: "کاتیک ئەو نامەیهەم خۆتدەووە لە دلی خومدا وتم: ئەمەش تاقیکردنەوێهەکی ترە کە خودای گەورە پێم دەکات، پاشان بەرەو پرووی تەنوریک پرویشتم و نامەکەم سووتاند". بۆیە ئەو موسلمان چ کچ بیت یان کوڕ ئەگەر ھاوڕێ خراپەکانت نامەى بۆ ناردی تۆش بیسووتێنە، تاکوو ئەبێت بە خۆلەمیش، باش بزانە کە ئەوە بە ئاگری دۆزەخ دەى سووتێنى.

﴿فَاصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُوقِنُونَ﴾^۱ واتە: جا دان بەخۆدا بگرە، بێگومان بەئێنى خوا راستە، با ئەوانەى بى باوەڕن لە (ئایینی) راست لات نەدەن و بیزارت نەکەن.

ئەوان ھەرەشەم لێ دەکەن

دەمەوێت تەوبە بکەم، بەلام ھاوڕێ خراپەکانم ھەرەشەم لێ دەکەن بە بلاوکردنەوێ گوناھە ئابرووبەرەکانم لەناو خەڵکدا و بلاوکردنەوێ نەینێھەکانم، ئەوان وێتە و بەلگەیان لایە، منیش نامەوێت پێگە (سومعه)م لەکەداربێت لەناو کۆمەلگەدا، بۆیە من دەترسم!

دەلییم: بە دارودەستە شەیتان بلی کە پیلانەکانی شەیتان زۆر زەعیفە^۱، بزانه کە پیلانەکانی دارودەستە شەیتان یەكجار رووبەروت دەبێتەو، بەلام لە بەرامبەر جیگیر و پایەدای موسلمان و سەبرگرتی زوو لەناو دەچیت و بەرگە ناگیریت.

ئەوێش بزانه ئەگەر بەگوێ ئەوانت کرد و چووێتە سەر کارە خراپە کۆنەکان زیاتر ئالودەت دەکەن بە گوناھ و تاوان، بەلام بەگوێیان مەکە و پەنا بە خودای گەورە بگرە لەوان و بلی: (حسبى الله و نعم الوكيل). پێغەمبەر (ﷺ) ئەگەر لە گەل و ھوزیک ترسابا ئەم نزایە دەخوێت: (اللَّهُمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ)^۲ واتە: خودایە تۆ دەکەین بە گزیاندا و پەناشت پێ دەگرین لە زەرەر و زیان و خراپەیان.

راستە کە ئەو کەسە لە حالەتیکی خراپدایە و ھاوڕێی خراپی ھەرەشە لێ دەکات بەوێ ئەگەر لەگەڵی نەچیتە دەرەو و وێتەکانی یان دەنگە خەزنکراوەکانی بلاو دەکاتەو و ئابرووی دەبات لای خزم و کەس و کارەکانی، ئەو لە حالەتیکی کە قەد ھیوا ناخوای کە بکەوێتە ئەو حالەتەو!

۱_ ئاماژەیە بۆ ئایەتی ۷۶ی سورەتی النساء.

۲_ ئەلبانی سەحیحی کردو.

سەیری ھاوەلانی شەیتان بکە چى دەکەن بەرامبەر ئەو گۆرانیبیژ و ئەکتەرانی کە تەوبەیان کردوو، دەچن خراپترین بەرھەمیان دەردیتن و لە بازار دەى فرۆشن، تاکوو پالەپەستۆیان لەسەر بیټ و شەری دەروونیان لەگەڵ دەکەن، بەلام خودای گەورە لەگەڵ تەقواکاراندایە، لەگەڵ تەوبەکاراندایە، ھەر ئەو دۆست و کارسازى مۆسڵمانانە و بۆ ساتیکیش پشتیان بەرنادات و وازیان لى ناھێنێت، ھەرگیز بەندەییەك کە پەنای بۆ بردوو بە دەست بەتالى نای گەریتیتەو. بزانی کە لەدوای ھەموو ناخۆشیەك خۆشى دیت و لە دوای ھەموو تەنگانەییەك رزگاربوون دیت.

ئەم چیرۆکەش گەواھی دەدات لەسەر ئەو قسانەى کردوومانە ئەى ئەو کەسەى کە تەوبەت کردوو:

ئەویش چیرۆکی ھاوەلى خوشەویست (مەرسەدى کورى مەرسەد)، ئەو کەسەى کە بە نھیتی دیلە مۆسڵمانەکانى دەگوازتەو لە مەککەو بۆ مەدینە. پیاویك ھەبوو ناوی (مەرسەد کورى مەرسەد) بوو، ئیشی ئەو ھەبوو دەچوو دیلەکانى مەککەى دەگوازتەو بۆ مەدینە (واتە ئەو مۆسڵمانانەى کافران دەست بە سەریان کردبوون لە مەککە پێیان نەدەکرا کۆچ بکەن) دەلى: ئافەرەتیکیش ھەبوو لە مەککە داویتییس بوو، پێیان دەگوت (عەناق) دۆستی (مەرسەد) بوو، جا مەرسەد بەلێنى داوو ھەر دیلیکی مەککە دەربچیت رزگارى بکات و ھەلیگریت، دەلێت: چووم تاکوو گەیشتمە بن دیوارەکانى مەککە لە شەویکی مانگەشەو، لەو کاتەدا (عەناق) ھات سیبەرەکەمى دیت، لە تەنیشت دیوار، کە گەیشتە لام وتی: تو (مەرسەد) ی؟ وتم بەلى (مەرسەد) ام، وتی: سلاوت لیبت وەرە ئەو شەو لای ئیمە رابویرە، دەلێت گوتم: ئەى (عەناق) خوا زینای ھەرام کردوو، دەلێت وتی: ئەى خەلکینە ئەو پیاو

بهندهکراوهکانتان پرزگار دهکات، دهئیت: چوار کهس کهوتنه دوام خوم گهيانده
 ئهشکهوتیک و چوومه ژوورهوه، هاتته سهر سهره، میزبان بهسهردا کردم، بهلام خوا چاوی
 کویرکردن میان نهبینی، دهئیت: گهپانهوه منیش گهپامهوه، برادره بهندکراوهکهه پرزگار
 بکهه، ههلمگرت و پیاویکی قورس بوو، گهياندمه ناو گياو چوئی، دست و قاچم کردهوه،
 گهیشینه مهدينه، چوومه خزمهت پیغهمبهه (ﷺ) وتم ئهی نیردراوی خوا ئایا (عناق) ماره بکهه؟
 پیغهمبهه (ﷺ) بی دهنگبوو و وهلامی نه دایهوه، تاکوو ئهم ئایهته دابهزی و فهرمووی: ﴿الزَّانِي لَا
 يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ واته: پیاوی زیناکهه مارهی ناکات
 تهنه ئافرهتی زیناکهه و ئافرهتی موشریک نه بیټ و ئافرهتی زیناکهه مارهی ناکات پیاوی
 زیناکهه یا پیاوی موشریک نه بیټ، ئهو ماره کردن و شوو کردن به زیناکهه یاساغ کراوه
 لهسهر ئیمانداران.

پیغهمبهه (ﷺ) فهرمووی: ئهی (مه رسده) پیاوی زیناکهه تهنه ئافرهتی زیناکهه یاخوود موشریک
 ماره دهکات، ئافرهتی زیناکهه ریش تهنه پیاوی زیناکهه یاخوود مهشریک مارهی دهکات.
 دیت چوون خودای گهوره بهرگری لهو کهسانه کرد که ئیمانیان هیئاوه و دهیان پاریزیت و
 چوون له گهل چاکه کاراندایه؟

له خراپترین بارودوخ گهر ئهوهی لیی دهترسای پروویدا و ههنديک له نهئینه کانت بلاو بوویهوه و
 پیویستی به روونکردنه وهبوو، توش به پروونی ههلو یستی خوت بو کهسانی دهو روبه رت
 پروونبکه رهوه و پییان بلئ: راسته من پیشتر گونا هباربووم، بهلام تهوبهه کردووه و
 گهراومه تهوه بو لای خوا، ئیستا چیتان دهوئیت؟

به بیرى ههموو موسلمانیک دیتمهوه که ئابرووچوونى راستهقینه تهویه که لهبارهگای خوای گهوره ئابرووت بچیت، پيسوايیه گهورهکه، تو لهبهرامبهه سهه کهس و دووسهه کهس و هزار کهس و دوو هزار کهس نابیت، بهلکو لهبهرامبههه ههموو دروستکراوهکانى خوای گهورهه، له فریشته و جنوکه و مرؤقهکان له ئادهمهوه تاکوو دواين کهس.

کهواته نزای ئیبراهیم (سهلامى خوای لیبیت) زور بکه: ﴿وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ﴾ ٨٧ ﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ﴾ ٨٨ ﴿إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾ ٨٩ واته: وه شهرمهزار و پيسوام مهکه له روریکدا که (خهلکی) زیندوو دهکریتهوه. رورئ که مال و سامان و منداال و نهوه سوود ناگهیهنن. بیجگه له کهسیک بیته خزمهتی خوا به دلئیکی ساغ و پاک و خاویتهوه.

ههولبهه قهلاى ئیمانیت قایم بکهیت له کاته ههستیارهکاندا بهو نزایانهی که پیغهمههه (ﷺ) کردوونى وهک:

(اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِنَا، وَآمِنْ رَوْعَاتِنَا).

(اللَّهُمَّ اجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى مَنْ ظَلَمْنَا، وَانْصُرْنَا عَلَى مَنْ بَغَى عَلَيْنَا).

(اللَّهُمَّ لَا تُشْمِتْ بِنَا الْأَعْدَاءَ وَلَا الْحَاسِدِينَ).

(اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي بَصْرِي نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَعَنْ يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ يَسَارِي نُورًا، وَفَوْقِي نُورًا، وَتَحْتِي نُورًا، وَأَمَامِي نُورًا، وَخَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ لِي نُورًا).

(اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدِمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، إِنَّكَ أَنْتَ الْمَقْدِمُ وَالْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ).

(اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي).

(اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْمَعَاذَةَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ).

تاوانه کانم ژيانی منیان تالکردووه

لهوانهیه بیرسیت ئهوهنده گوناهم کردووه، که دواى تهوبهکش هر پیان نارمهتم و خهفتهبار دهم کاتیک بیر لهو گوناهاڼه دهکهمهوه، بهشیویهک که ژیانم تال بووه و خوشی نهماوه، هرکات بیر لهو گوناهاڼه دهکهمهوه خهو ناچیته چاوم و ئوقرم نامینیت، ریگه ی رزگار بوون لهم خهفتهانه چیه؟

پیت دهلیم: ئه ی برای موسلمان ئهم هسته ی تو ههته بهلگه ی ئهوهیه که تهوبهیهکی راسته قینهت کردووه، خودی ئه و خهفتهانه بهخوی پهشیمانییه و پهشیمانیش تهوبهیه، بویه ئهوه ی بهسه رتدا هاتووه، بهچاوی ئومید و رهجاوه سهیری بکه، به ئومیدی ئهوه ی که خودای گهوره لیت خوش بووه، بی ئومیدیش مهبه له رهمی خودا، خودای گهوره دهفرمویت:

﴿قَالَ وَمَنْ يَقْنُطْ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّهِ إِلَّا الضَّالُّونَ﴾^۱ واته: وتی جا کئ له میهرمانی پهرومردگاری نا ئومید ده بیت بیجگه له گومرایان.

(عهبدواللهی کوری مهسعود دهفرمویت: (أكبر الكبائر الإشراك بالله، والأمن من مكر الله، والقنوط من رحمة الله، واليأس من روح الله)^۲ واته: گهورهترینی گوناهاڼه کان بریتییه له هاوبهش بریاردان بو خودای گهوره و نهترسان له مهکر و سزای خوا و بی ئومیدبوون و (مهئوس) بوون له رهمی خودای گهوره. موسلمان له حالهتی ترسان له خوا و ئومیدبوون به رهمهتهکه ی (الخوف و الرجاء) بهرمو لای خودای خوی دهروات، هندیك جار یهکیکیان بهپیش ئهوی تریان

۱ _ سورمتی الحجر.

۲ _ عهبدو لرمزاق گپرایتهوه و ههسه می و ابن کهسیریش به سهیحیان داناوه.

دەخات، هەركاتیك گوناھى كر باڵى ترس بەپیش باڵى ڕەجا دەخات، ئەگەریش تەوبەى كرد باڵى ڕەجا و ئومێد بەسەر باڵى ترس پیش دەخات.

ئایا دان بە گوناھەکاندا بنێم لە دادگادا؟

پرسیارکەرێك بە خەمبارییەوه پرسیاری كرد و وتی: دەمەوێت تەوبە بکەم، بەلام دەبیّت هەر بڕۆم و دان بە هەموو گوناھەکاندا بنێم؟ ئایا لە مەرجەکانى تەوبە ئەوەیە کە لە بەرامبەر دادوەر دان بە هەموو ئەو کارانە بنێم کە کردوومەو داواى لى بکەم کە هەددى شەرعیم لەسەر جیبەجى بکات؟

ئەگەر بەو شیوەیە بیّت کە باست لێوەى كرد چ مانایەك دەمێنێتەوه بۆ ئەو بەسەرھاتانەى کە کەمێك پیش ئیستا خۆیتدەمانەوه لە تەوبەى (ماعز) و ئافەرەتەکە و ئەو پیاوێى ئافەرەتەکەى ماچ کرد لەناو باخەکەدا!

دەلێم: ئەى براى موسلمان، پەيوەندیکردنى بەندەکان لەگەڵ خودای خۆیان بەبى هیچ واسیتەيەك يەکیكە لە دەستکەوتەکانى ئەم یەکتاپەرستییه گەورەیه، کە خودای گەورە پێى رازییە. ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾^۱ واتە: هەردەمێك بەندەکانى من پرسیاریان لى کردیت دەربارەى من ئەوا بێگومان من لێیانەوه نزیکم، گێرا دەکەم نزاى نزاکاران هەركاتیك هاوار و نزام لێبکەن.

هەركات باوەڕمان وابوو کە تەوبە تەنها بۆ خودای گەورەیه، ئەوکات ئەبیّت بزانی کە دانپێدانانیشت تەنها بۆ خودای گەورەیه. لە نزاى (سید الاستغفار)دا هاتوو: **أَبُوؤ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ**،

وَأَبَوُّهُ بِذَنْبِي واته: دان به هه موو ئهو نيعمه تانه دهنيم كه به سهر مندا رشتوه و دان به هه موو گونا هه كانيشمدا دهنيم.

سوپاس بو خوا كه ئيمه ي موسلمانان وهك مه سيحيه كان نين كه ئه بيت قه شه هه بيت و پاره ي پي بدمين تا خوا لي مان خو ش بيت و... هه تا دوا يي له م گالته جاريانه، به لكو خوداي گه و ره ده فهرمويت: **﴿أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾** واته: ئايا نه يان زانيوه كه بيگومان هه ر خوا ته و به و په شيماني له بهنده كاني ومرده گريت. واته له بهنده كاني به بي هه بووني واسيته.

سه باره ت به دهر كردني (تيقمامه ي حه دد)، ئه گه ر نه گاته لاي پيشه و يا ن دادوهر، ئه و كات مرؤف پابه ند ناييت به و دادوهر ييه، تا دان به گونا هه كانيدا بني ت، ئه و كه سه ي كه خوداي گه و ره ئه و ي داپوشيوه (ستر) كردووه ئاساييه كه ئه و خوي گونا هه كه ي ئاشكرا نه كات، ئه و نه ده به سه كه ته و به بكاته له نيواني خوي و خوداي خوي، له ناوه پيرؤزه كاني خوداي گه و ره (**الستير**) واته: زاتي ك كه هزي ليه گونا هه ي بهنده كاني داپوشي ت. هه رچي ئه و هاو له به پي زانه ي وهك (ماعز) و ئه و ئافره ته ي كه زينا يان كرد، له گه ل ئه و پياو ه ي كه ئافره ته كه ي ماچكرد له ناو باغه كه دا (خوداي گه و ره له هه موويان رازيبي ت) كاري كيان كرد كه له سهريان واجيب نه بوو بيكه ن، به لام به هوي تامه زرؤييان بو پاكبوونه ويان له و گونا هانه ئه و كاريان كرد، به به لگه ي ئه و ي كاتي ك (ماعز) هات بو لاي پيغه مبه ر (ﷺ)، پيغه مبه ر (ﷺ) پرووي لي وهر گي را، له ئافره ته كه ش له سه ره تادا، به هه مان شي وه ته ي (ئيمامي عومه ر) بو ئه و كه سه ي كه ئافره ته كه ي ماچكرد بوو له ناو باخه كه دا كاتي ك وتي: خوداي گه و ره

ټهوی ټاشکرا نهدهکرد، ټهگر بهخوی خوی ټاشکرا نهکردبا، پیغهمبه‌ریش
(ﷺ) لهوکاته‌دا بی‌دهنگ بوو وهک پالپشتیهک بو قسه‌کانی.

بویه له‌سهرت پیویست نییه که بچیه دادگا تا به‌شیویه‌کی فهرمی دان به گونا‌هه‌کانتدا
بنییت، له کاتی‌کدا که خودای گه‌وره گونا‌هه‌کانتی ټاشکرا نه‌کردووه، به هه‌مان
شیویه پیویست ناکات بچیه لای ټیمامی مزگه‌وت، تاکوو هددی شهرعیت له‌سهر جی‌به‌جی
بکات، به هه‌مان شیوه نابییت په‌نا بو هاورپی‌هکت بیهیت که هددی شهرعیت لی بدات
له مال‌هوه، وهک ټهوهی له می‌شکی هه‌ندی‌ک که‌سدايه.

لی‌ردها هه‌لویتستی هه‌ندی نه‌زانت بو دهرده‌که‌ویت به‌رامبه‌ر به هه‌ندی لهو که‌سانه‌ی که
تهوبه‌یان کردووه که لی‌ردها باسی ده‌که‌ین:

-گونا‌هباریک رویش‌ت بو لای ټیمامی‌کی مزگه‌وت که زور نه‌زان بوو، لای ټهو ټیمامه
دانی بهو تاوانانه‌دا نا که کردبووی و داوای چاره‌سهری لی ده‌کرد، ټیمامه‌که‌ش وتی:
ده‌بییت سهرتا بچیت بو دادگا و له‌وی دان به هه‌موو گونا‌هه‌کانتدا بنی، تاکوو هددی
شهرعیت له‌سهر دهریکه‌ن، دواتر برپارت له‌سهر دهرده‌که‌ن، جا کاتی‌ک ټهو بی‌چاره‌یه زانی
که ناتوانی‌ت ته‌حه‌مولی دادگا و برپاره‌کان بکات، په‌ش‌سیمان بویه‌وه لهو تهوبه‌یه‌ی
کردبووی و گه‌رایه‌وه سهر گونا‌هه‌کانی. لی‌ردها به‌باشی ده‌زانم که داواکاریه‌کی
گرنگ پیش‌که‌ش به ماموستایانی ټاینی بکه‌م و بلیم: ټه‌ی موسلمانان زانی‌نی حوکمه
شهرعیه‌کانیش ټه‌مانه‌ته، داواکردنیش له سهرچاوه دروسته‌کان ټه‌مانه‌ته، خودای گه‌وره
ده‌فه‌رمویت: ﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾^۱ واته: ده‌ی پرسیار بکه‌ن له‌زانایان ټه‌گر

نایوه نازانن. وه دهفهرمویت: ﴿الرَّحْمَنُ فَسَّأَلَ بِهِ خَيْرًا﴾^۱ واته: کهواته پرسیار له زاتیک بکه که به ههموو شت زاناو ئاگایه. بویه مهرج نییه و ناکریت که ههموو بانگخوازیک موفتی بیت، نابیت ههموو بانگیژیت موفتی بیت و حوکمه شهرعیهکان بهسهر خه لکدا بدات. بهههمان شیوه نابیت ههر ئه دیب و بانگخوازیک ههر حوکمیکی شهرعیان دیت بیگیژنهوه و بلاوی بکه نهوه، موسلمانانیش بهرپرسیارن له وهی فتهوا له کئ وهرده گرن، چونکه ئه مهش بابه تیکی په رستشیه (تعبدیه)، پیغه مبه ریش (ﷺ) له پیشه وای گومراکه ترساوه، یه کی که له پیاوچاکه پیشینه کان وتویه تی: ئهم زانسته دینه، بویه بزنانن که دینه که تان له کئ وهرده گرن، بویه ئه موسلمانان خوتان له وه بیاریژن و ههر کی شهیه کتان بۆ هاته پیش بۆ چاره سهر و وه لامه که پرسیار بکهن لهو که سانهی که ئه هلی زانستی شهرعین و شارهزا و پسپورن لهو بواره دا.

هەندیک فەتوای گەنگ بۆ تەوبەکاران

لەوانەیه بلیت: دەمەویت تەوبە بکەم، بەلام ئەحکامەکانی تەوبە نازانم و پرسیارگەلیکی زۆر بەناو میشتکەدا دەخولیتەوه لەبارەى چۆنیەتى و دروستى تەوبە لە هەندى گوناھ و چۆنیەتى جیبهجیکردنى مافەکانى خودا کە پیشیلمکردوون هەروەها چۆنیەتى گەراندنەوهى مافەکانى خەلک کە دەستم بەسەردا گرتوون.

هیوامان وایە ئەى براى تەوبەکار کە وەلامى ئەم پرسیارانە بێنە هۆى شکاندنى تینویەتیت:

پرسیارى یەكەم: من تووشى گوناھ دەبم پاشان تەوبەى لێدەكەم پاشان دیسان نەفسى بەدخووم بەسەرمدا زال دەبیت و دووبارە تووشى گوناھ دەبمەوه ئایا لەوکاتەدا تەوبەكەم هالدهوشیتەوه و گوناھى تاوانى یەكەم و دووهمم دەکەویتەوه سەر؟

وەلام: زۆربەى زانایان پێیان وایە کە نەگەراندەوه بۆ سەر گوناھ مەرجیك نیه لەمەرجەکانى دروستى تەوبە، بەلکوو دروستى تەوبە دەوستیتە سەر:

-وازەیتان لە گوناھەكە.

-پەشیمانبونەوه لێى.

-بریاردان لەسەر نەگەراندەوه بۆ سەر گوناھەكە.

ئەگەر هاتوو گوناھەكەى دووبارە كردهوه ئەوا گوناھىكى نوێى ئەنجامداوه و پێویستى بە تەوبەیهكى نوێ هەیه كەواتە تەوبەى یەكەمى دروست بووه.

پرسیاری دووهم: ئایا تهوبه کردن لهسهه گوناھیک دروسته لهکاتیځدا بهردهوامم لهسهه گوناھیکی تر؟

وهلام: تهوبه که دروسته تهگهرچی بهردهوامیش بیت لهسهه گوناھیکی تر، بهمهرجیځ گوناھه که تهواو جیاواز بیټ و هیچ پهیوهندیه کی به گوناھی یه کهمهوه نه بیټ، بو نموونه تهگهر کهسیځ تهوبه ی کرد له رپیا خواردن و بهردهوام بوو لهسهه خواردنهوهی (مه ی)، تهوا تهوبه که ی لهسهه رپیا خواردن دروسته وبه پیچهوانه شهوه، بهلام تهگهر کهسیځ له رپیا ی (فهزل) تهوبه ی کرد له رپیا ی (قهرز) بهردهوام بوو تهوا تهوبه که ی دروست نییه.

ههروهه کهسیځ که دیهوئیت تهوبه بکات له مه ی خواردن و بهردهوامیشه له تلیاک کیشان ههروهه کهسیځ که دیهوئیت تهوبه بکات له زینا کردن و بهردهوامیشه لهسهه جوړهکانی تری زینا، بهمجوره تهوبه که نادرسته، چونکه تهمانه وازیان له گوناھیک هیئاوه، بهلام بهشیویه که له شیوهکان هاوشیویه لهگهل گوناھیکی تر که تهنجامی ده دات.

پرسیاری سییەم: پێشتر هەندیک نوێژم لەدەست چوو و هەندیک پۆژووشم نەگرتو و ئەو

زەکاتەى لەسەرىشم بوو نەمداو ئایا ئیستا دەبیت چى بکەم؟

وەلام: بۆ ئەو نوێژانەى کە لەدەستى چوو ئەوا قەزا ناکرێتەو، چونکە کاتەکیان بەسەرچوو، قەرەبوو دەکرێتەو بە تەوبە و زۆر (ئىستىغفار) کردن و زۆر ئەنجامدانى نوێژى سوننەت، بۆ ئەوێى خودای گەورە لێى خۆش بێت. بەلام بەنەیسەت ئەو پۆژوانەى کە لەدەستى چوو، ئەگەر هاتوو کەسەکە موسوڵمان بوو لەو کاتەى پۆژوو فەرزەکانى نەگرتوو پێویستە پۆژوووەکانى بگرێتەو و بۆ هەر پۆژووێک کەدواى خستوو خواردنى هەژاریک بدات هەتاکو داخىلى پەمەزانیکی تر دەبیت ئەمەش کەفاریتى دواخستى پۆژوو بەبێ هەبوونی پۆزش (عوزر) و سزاکەى زیاد ناکرێت ئەگەر قەزاکە بکەوێتە ناو سالى داهاوش. لێرەدا دوو نموونە باس دەکەین: نمونەى (أ): کەسیک لە پەمەزانی ۱۴۰۰ (۳) پۆژوو لەدەست چوو لەبەر تەمبەلێ نەگرتو و لە پەمەزانی ۱۴۰۱ (۵) پۆژوو نەگرتو، سەرەنجام کەسەکە دواى دوو سالی تەوبەى کرد و بۆ لای خودا گەرایەو، لەو کاتەدا دەبیت (۸) پۆژ بەرۆژو بێت بۆ گێرانیەوێ ئەو پۆژووانەى لە دوو پەمەزانی رابردوو لەدەستى چوو و خواردنى (۸) هەژار بدات. نمونەى (ب): کچیک لە سالی ۱۴۰۰ دەگاتە حالەتى بلوغ و شەرم دەکات هەوائى بلوغەکەى بداتە خانەوادەکەى لە (۷) پۆژى سوپی مانگانەکەیدا پۆژوو گرتو و پاشان قەزای نەکردۆتەو پاش ماوەیەک پێى دەزانی و تەوبە دەکات ئەوا بەهەمان شیوەى جۆرەکەى پێشو دەبێ (۷) پۆژووەکە بگرێتەو و خواردنى (۷) هەژار بدات.

لێرەدا دەبیت بزانی کە جیاوازی هەیه لەنیوان وازەیتان لە نوێژ و وازەیتان لە پۆژوو گرتن، لە نێو زانیان هەندیک زانا ئەلێن: ئەو کەسەى بە بەبێ هۆ (بە عەمدى) پۆژوو نەگرتوو، نابیت پۆژوووەکە قەزا بکاتەو. بەلام ئەو کەسەى زەکاتەکەى نەداو، واجبە لەسەرى کە

زەکاتەکی دەربکات، چونکە ئەمە مافی خواپە لە لایەک و لە لایەکی ترەو مافی هەزارەکانە. بۆ زانینی زانیاری زیاتر لەسەر ئەم بابەتە بگەرێت سەر کتیی (مدارج السالکین ۱/ ۳۸۳).

پرسیاری چوارەم: ئەگەر هاتوو تاوانەکە پەيوەندی بە مافی خەڵکەو هەبوو ئایا لەم

حالتەدا چۆن تەوبە بکەم؟

وەلام: پێغەمبەری خوا (ﷺ) دەفەرمویت (مَنْ كَانَتْ لِأَخِيهِ عِنْدَهُ مَظْلَمَةٌ، مِنْ عَرَضٍ أَوْ مَالٍ، فَلْيَتَحَلَّلْهُ الْيَوْمَ قَبْلَ أَنْ يُؤْخَذَ مِنْهُ يَوْمَ لَا دِينَارَ وَلَا دِرْهَمَ، فَإِنْ كَانَ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أُخِذَ مِنْهُ بِقَدْرِ مَظْلَمَتِهِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ عَمَلٌ صَالِحٌ أُخِذَ مِنْ سَيِّئَاتٍ صَاحِبِهِ فَجُعِلَتْ عَلَيْهِ) واتە: هەرکەسێک ستمی لەکەسێک کردووە، جا نامووس بێت یاخوود هەر شتێکی تر با ئەمڕۆ گەردنی خۆی پێ ئازا بکات، پێش ئەوەی پڕۆژیک بەسەردا بێت کە دینار و درهەمی لێ نییە و گەر کردەوی چاکە هەبێت لێ وەردەگیردرێت و ئەگەر چاکە نەبێت تاوانی ئەو کەسە ستمی لێ کردووە دەدرێت بەسەریدا، کەواتە تەوبەکار مافەکی لەسەر لادەچیت بە دانەوێ مافی خاوەن ماف، یاخوود لێی خۆش دەبێت، بەلام ئەگەر لێی خۆش نەبوو دەبێت مافەکی بۆ بگەرێتیتەو.

پرسیاری پینجهه: تووشی غهیبهتی کهسانی تر بووم، ههروهه بوهتانم بۆ چهند کهسیک کردووه، که بیتاوان بوون، ئایا لهکاتی تهوبه کردن پیویسته پییان بلیم که بوهتانم بۆ کردوون یان له پاشهملی باسم کردوون؟

وهلام: لیڤه دا بابهتهکه پهیوهندی به (المصالح) و (المفاسد) هوه ههیه، ئهگهر هاتوو زانیت دواى ئاگادارکردنهویان که بوهتانت بۆیان کردووه، یاخوود له پاشهملی باست کردوون نابیته هۆی توره بوون و زیاد بونی رق و قین و خهم و خهفەت و بهشیویهکی گشتی پپی بلی. بۆ نموونه گهر بلییت: من ستهمیکم له جهنابت کردوه و ئیستاش تهوبهه کردوه، تۆش لیم خوشبه، ئەمه ئاساییه و هیچ کیشهیهکی تیدا نییه، بهلام ئهگهر زانیمان دواى ئاگادارکردنهوی لهوهی که بوهتانی بۆ کراوه رقی ههلهدهستیت و خهم و خهفەتی پی زیاد دهییت، که بهزۆریش ئەمه روودهات، یان دواى ئاگادارکردنهوی به دهستهواژهی گشتی داواى درێژهی بابهتهکهی کرد، لهم کاته دا پیویست ناکات پپی بوتریت، چونکه ئاینی ئیسلام ریگه به زیادکردنی ئاژاوه و فساد نادات، وتی بابهتییک به کهسیک که پیش بیستی ئەو بابهته ئارام و لهسهرخۆ بووه تووره و تهشه نهی بکات ئەمه دژی شهریعهتی ئیسلامه که ههمیشه هانی موسوڵمانان دهات به خوشویستی یهکتر و سنگ فراوانی، یاخوود لهوانهیه وتی راستی بابهتهکان دوژمنداریهک درووست بکات که ههرگیز دلی ئەو کهسهی که بوهتانی بۆ کراوه خالی نهییت لهو دوژمنداریه.

لهجیاتی ئهوهی پپی بلیت با ئهم خالانه جیبهجی بکات:

۱- پهشیمانبونهوه و داوای لیخۆشبوون کردن له خودا و بیرکردنهوه له ناشرینی ئهو تاوانهی که ئههجامی داوه و بهههرام دانانی.

۲- کاتییک له کۆرپیک گوپی له بوهتان یاخوود غهییته دهییت بهدرۆی بخاتهوه و بهرگری لهو کهسه بکات که بوهتان یاخوود غهییتهی کردووه.

۳- بهباشی باسی ئهوکهسه بکات که پیشتر لهو مهجسهدا به خراپه باسی کردووه، ههروهها باسی سیفهته باشهکانی بکات.

۴- بهرگریکردن لهو کهسهی که غهییتهی لیکردووه و بهرپههچدانهوهی ئهو کهسهی که به خراپه باسی دهکات.

۵- داوای لیخۆشبوونی بۆ بکات.

ئهی برای موسوولمان، تیبینی ئهوه بکه که جیاوازی ههیه له نیوان مافی دارایی و تاوانه جهستهییهکان و غهییته و ئاژاوه نانهوه، مافه داراییهکان سوودیان ههیه بۆ خاوهنهکانیان و کاتییک مافهکانیان بۆ دهگههپتهوه دلخۆش دهبن، بۆیه نابیت بیانشارینهوه به پیچهوانهی ئهو تاوانانهی پهیوهندی به نامووس ههیه به ئاشکراکردنی هیچ سوودییک ناگهیهنیت، بهلکو زۆربهی جار دهبنه هۆی زهرهر و درووستبوونی کیشهی کومهلایهتی.

پرسیاری شەشەم: ئەوکەسەى کەسیکی کوشتو بەناھەق چۆن تەوبە بکات؟

وەلام: بکوژی بە ئەنقەست سى مافی لەسەرە یەكەمیان مافی خودا و دووەمیان مافی كوژراو و سییەمیان مافی کەسوکاری كوژراو.

ئینجا مافی خودا بەھیچ شتیك لاناچیت مەگەر بە تەوبە نەبیت هەروەها مافی خاوەنەکانی مردوووەکەش بەو دەبیت کە خۆی رادەستی ئەوان بکات جا ئەوانیش یان لىی خوشدەبن یان دەیکوژن یان پارەى لیوەردەگرن، ئەوێ دەمینیتەوێ مافی كوژراوێ کە ناتوانیت لە دنیاى بدریتەوێ لەم بارەىوێ زانایان دەفەرموون: ئەگەر خودا تەوبەى بکوژی قەبوڵ کرد خودا مافی كوژراوێکەى لەسەر هەلدەگریت و مافی كوژراوێکە دەداتەوێ بەزىادیشەوێ.

پرسیاری حەوتەم: ئایا دز چۆن تەوبە دەکات؟

وەلام: ئەگەر ئیستا شتیکی لایە دەبیت بیگەریتیتەوێ بۆ خاوەنەکەى و ئەگەر تىکچوبیت یاخوود بەهاکەى دابەزیبیت، بەهۆى بەکارهینانى یاخوود بە تىپەپىنى کات ئەوا پىویستە زەرەرەکەش بداتەوێ یاخوود خاوەنەکەى لىی خوش دەبیت.

پرسیاری هه شتهه: ههست به شهرم و ئیحراجی دهکهه به بینینی ئهو کهسهی که دزیم لیکردوو و ناتوانم پییان بلیم ئههه ئهو پارهیهیه که من لیتانم دزیبوو، کهواته ناتوانم داوی لیخوشبونیان لیبکهه، چی بکهه؟

وهلام: کیشه نیه کهوا بکهپی بهداوی ریگهیهک کهوا ئهو ئیحراجیهت لهسهه شان هه لگرت که ناتوانی رووبهرووی بیتهوه بو نمونه: پارهکهی بو بنیری لهگهه کهسیکی تر و پیی بلیی که ناوت نههینیت، یاخوود پیی بلیی ئهه پارهیه کهسیک بۆتانی ناردوو، یاخوود به بهرید بۆ بنیریت و پیویست ناکات ناوی خۆت ئاشکرا بکهیت گرنهگ ئهوهیه پارهکه بکهپیتهوه بو خاوهنهکهی.

پرسیاری نۆیهه: هه ندی پارهه له گیرفانی بابم دزیوه، ئیستا دمههوی تهوبه بکهه و به روونی نازانم چه ندیم دزیوه ناشتوانم به باوکهه بلیم تاکو پارهکهی بو بکهپیتمهوه، چی بکهه؟

وهلام: دهبیته به شیوهی گریمانی پارهکه دیاری بکهیت، ئهوهی گومانی بو دهبهیت، ئهگهه کهمیکه لهوه زیاتریش بیته کیشه نیه و ئهگهه پارهکه به نهینی بو باوکهه بکهپیتهوه ئاساییه بی ئهوهی ئاگای لیبت.

پرسیاری دەیهەم: هەندیک پارەم لە خەڵکانیک دزیووە و ئیستاش تەوبەم کردووە، بەلام

ناونیشانیا نازانم، چی بکەم؟

وەلام: دەبییت بەدوایاندا بگەریت بەپیی توانا، ئەگەر دۆزیتەووە ئەوا پارەکە ی بگەریت نەووە و سوپاسی خوا بکە، ئەگەر خاوەنەکەیت نەدۆزیتەووە دەبییت بە میراتگرەکانی بەدیتەووە، بەلام ئەگەر نەدۆزیتەووە دوا ی گەرانیکی جددی، دەبییت پارەکە بکریتە خێر بۆ خاوەنەکە ی و نیەتیشی لە جیات ی بهینیت، گەرچی کافریش بن، هەروەها (ئەبنولقەیم) بابەتیک باس دەکات لە (المدرج) دا کە هاوشیوێ ئەم بابەتە یە ئەویش ئەوێ: دوو پیاو لە سوپای موسوڵمانان هەندیک لەو غەنیمەتە ی دەست موسوڵمانان کەوتوووە دەدزن دوا ی ماوێەک تەوبە دەکەن و ئەو شتە ی کە دزیوانە دەگەریت نەووە بۆ لای پیشەوای سوپا، ئەویش دەلیت: چۆن بگەم بە هەموو ئەندامانی سوپا لەکاتی کدا زۆربەیان لەناو سوپا نەماون، پاشان رازی نابیت لێیان وەرگریتەووە، یەکیک لەو پیاو تەوبەکارانە کە ناوی (حجاجی کوری شاعیر) بوو وتی ئە ی پیشەوای برۆاداران خودا ئاگادارە بە سوپاکە و ناوێکانیان دەزانیت، پێنجیەکی بەدە بە خاوەنی پێنجیەک و ئەوێ دەمیتیتەووە بیکە بە خێر، بەراستی خودا پێیان دەگەیییت و پاشان ئەنجامیاندا. کاتیک هەوڵەکە گەیشتە (معاویە) وتی: ئەگەر من ئەو فەتوایەم دابا لام خۆشەوێستردەبوو لە نیوێ دەسەلاتم، (ئەبنولتەیمیه) ش فەتوایەکی هەیه کە زۆر نزیکە لەم فەتوایە.

پرسیاری یانزدەهەم: دەستم بەسەر هەندیك له مائی هەتیویك داگرت و پاشان بازرگانیم پیوهکرد و قازانجم کرد و پارەکه بووه چەند ئەوهەندە، ئیستاش له خوا دەترسم و تەوبەمکردوه، چی بکەم ئەو پارەیه؟

وەلام: زاناكان لەم بارەیهوه چەند رایەکیان هەیه و باشتترینیان بریتییه لەوهی سەرەتا ئەو برە پارەى که لێى بردوووه بۆى بگەرێتیتەوه، پاشان نیوهی قازانجەکهى بداتى ئەمەش وەک ئەوه وایه پیکهوه بەژداری پرۆژەیهکی بازرگانیان کردییت، بەلام دەبییت داهاکهی (رأس المال) کهى بۆ بگەرێتیتەوه ئەمه رای (ئەحمەدی کورێ حەمبەل) و (ئەبنوولتەیمیه) و قوتابیەکهى (ئەبنولقەیمیم) یش ئەم رایە به پەسەند دەزانیت.

بۆ نموونه: ئەگەر وشتریک بوو، پاشان بیچوهکی بوو، ئەوا دەبییت وشترەکهى بۆ بگەرێتیتەوه و بیچوهکەش نیوه بۆ خۆی و نیوێش بۆ خاوهنی وشترەکهیه.

پرسیاری دوانزدەهەم: پیاویك له کۆمپانیایهکی گواستنهوهی ئاسمانی کاری دهکرد ، زۆربهی جار هەندیك كهلوپه‌لیان له‌لا ده‌مايه‌وه، ئەویش لەناو کهلوپه‌له به‌جیماوه‌کان رادیویه‌کی دزی، بەلام پاش چەند سالیك تەوبه‌ی کرد ئایا دەبییت رادیویه‌که بۆ خاوه‌نه‌کهى بگەرێتیتەوه، یاخوود نرخه‌کهى یان شتیکی هاوشیوهی، چونکه ئەمجۆره رادیویه‌ مۆدیلى نه‌ماوه له بازار؟

وەلام: دەبییت نرخى رادیویه‌که بگەرێتیتەوه، هەر وه‌ها قەرەبوی ئەوێش بکاتهوه که له‌نرخى رادیویه‌که که‌مبووته‌وه، به‌هۆی به‌کارهێنانى یاخوود تیپه‌رپێتى کات، بەلام ئەگەر نه‌یتوانی خاوه‌نه‌کهى بدۆزیتەوه، دەبییت برى ئەو پارەیه بکاته خیر بۆ خاوه‌نه‌کهى.

پرسیاری سێزدەهەم: هەندیک پاره‌ی ڕیپام لەسەرە و هەمووشم سەرفکردووە هێچی ئێ نەماوە، بەلام من ئیستا تەوبەم کردووە دەبیّت چی بکەم؟

وەلام: تەنها لەسەرت پێویستە تەوبە بکەیت و بگەرێیتەووە بۆ لای خودا بە تەوبەیه‌کی ڕاستگۆیانە، ڕیپا زۆر ترسناکە، ڕێگە نەدراوە بە جەنگ کردن لەگەڵ هێچ کەسیک بێجگە لە ڕیپاخۆره‌کان، بەلام کە پاره‌ی ڕیپاکەت هەمووی سەرف کردووە پێویست بە هێچ ناکات تەنها تەوبەیه‌کی ڕاستگۆیانە نەبیّت.

پرسیاری چواردەهەم: سەیاره‌یه‌کم کڕی بە پاره‌یه‌ک کە هەندیکێ حەرام بوو هەندیکیشی حەلال، ئیستا سەیاره‌که‌م ماوە دەبیّت چی بکەم؟

وەلام: هەرکەسیک شتیکی حەرامی کڕیوە کە بەش ناکرێت و بەشیکی حەرام بیّت و بەشیکی حەرامی حەلال، وەک سەیاره‌ و خانوو، دەبیّت بەشە حەرامه‌که‌ی لێدەربکات پاشان بیکاته‌ خێر، بەلام ئەگەر بەشە حەرامه‌که‌ بەشی خەڵک بوو ئەوا دەبیّت بگەرێتدرووە بۆ خاوەنه‌که‌ی.

پرسیاری پانزەهەم: چی لەو پارەییە بکەم کە دەستم کەوتووە لە فرۆشتنی جگەرە، بۆ ئەوەی سامانەکەم تەرم پاک ببێتەووە لە حەرام؟

وەلام: ھەركەسیك بازرگانی بکات بە کالای حەرام، وەك ئامێرە مۆسیقیەکان و جگەرە و ھتد... ھوكمەكەشی بزانی، ئەوا لە کاتی تەوبەدا دەبێت ئەو پارەییە لە حەرام دەستی کەوتوووە بیکاتە خێر بۆ ئەوەی پزگاری ببێت لەو حەرامە، چونکە خودا پاکە و تەنھا پاکیش قەبول دەکات، بەلام ئەگەر ئەم پارە حەرامە تیگەڵبوو لەگەڵ کۆمەڵێک پارە تری حەلال وەك بەقال کە جگەرە دەفرۆشی و ھەندیک کەلوپەلی تری حەلالیش دەفرۆشی، دەبێت بە ئیجتھادی خۆی بپارێت پارە بکات، وە باشترە کەمێک زیاتر ببێت لە گومانی خۆی، بۆ ئەوەی سامانەکەم پاک ببێتەووە لە حەرام، بەمەش خودا بۆی قەرەبوو دەکاتەووە.

بەشیوەیەکی گشتی ھەركەسیك پارە دەسکەوتی لە کەلوپەلی حەرام و ویستی تەوبەیی ھەبێت ئەوا ئەگەر ھاتوو:-

۱- کافر بووبێت لەکاتی بەدەست ھێنانی پێویست ناکات لە کاتی تەوبەدا پارە بکە بداتەووە، چونکە پێغەمبەر (ﷺ) داوای لە ھاوێلانە کرد کە پارە حەرام لە مائیان دەرکەن کاتی کە موسوڵمان بوون.

۲- بەلام ئەگەر لەکاتی بەدەستھێنانی پارە حەرامە کە موسوڵمان بووبێت و ئاگاداریش بووبێت کە حەرامە دەبێت پارە کە دەرکات لە کاتی تەوبەدا.

پرسیاری شانزدهیم: کهسیک که بهرتیل وهردهگری پاشان خودا هیدایهتی داوه و تهوبه ی کردوه، ئیستا چی لهو پارمیه بکات که به بهرتیل وهری گرتوه؟

وهلام: ئەم بابەتە لەم دوو حالەتە زیاتر نییه:

۱- یا ئەوهیه بهرتیلی له کهسیک وهرگرتوه که ئەو کهسه هیچ چارهیهکی نهبووه بۆ بهدهستهێنانی مافی خۆی بۆیه پهنای بردوووه بۆ بهرتیل، پێویسته لهسهه کهسی تهوبهکار پارهکه بگهڕیتیتوهوه بۆ کهسی بهرتیل دهرهکه لهبهه تهوهی ستهمی لی کردوووه بهناچاری پهنای بۆ بردوووه.

۲- یان ئەوهیه که بهرتیلی وهرگرتبیت له کهسیکی تاوانبار که ههولێ بهدهستهێنانی شتیکی داوه که مافی خۆی نییه، لهم حالهتهدا نابیت پارهکه بۆ کهسی بهرتیل دهر بگهڕیتیتوهوه، بهلکو دهبیت پارهکه بکریته خیر و بدریت به ههزاران، ههروهها دهبیت تهوبه بکات که ئەو پارمیهی سهرفکردوووه له خۆی و خیزانی.

پرسیاری ھەق دەیهەم: ھەندیک کاری ھەرامە ئەنجامداوە لە بەرامبەدا پارەم وەرگرتووە لەخەلک ئایا پێویستە ئەو پارەیه بگەرێنمەووە بۆ خاوەنەکانیان کە تەوبەم کردوووە؟

وەلام: ئەو کەسە توشی کاری ھەرام بوو یان ھەندیک خزمەتگوزاری ھەرامی پێشکەش کردوووە و لەبەرامبەردا پارە ی وەرگرتوووە ئەوا لەکاتی تەوبە کردن، پێویستە خۆی رزگار بکات لەو مالە بۆ نمونە بیداتە ھەژاران، نابێت بۆ خاوەنەکانیان بگەرێتیتەووە.

بۆیە ئافەرەتی زیناکار کە پارە دەسکەوتوووە لەو پێگەییەووە، پێویست ناکات پارەکە بگەرێتیتەووە بۆ زیناکەر لەکاتی تەوبەکردندا، ھەر وھا ئەو گۆرانیبیژە کە لەو پێگەییەووە پارە دەست کەوتوووە، پێویست ناکات پارەکە بگەرێتیتەووە بۆ خاوەن ئاھەنگەکە ھتد...، ھۆکارەکش ئەو یە ئەگەر پارەکە بگەرێتیتەووە بۆ گوناھبار ئەوا دوو گوناھ ی بۆ کۆ دەبێتەووە: یە کەمیان کارە ھەرامەکە، دوو میان ئەو پارەیی کە لێی سەرفکردوووە، ئەمەش رای (ئەبنولتەیمیە) و رای (ئەبنولقەیم) یش بوو و لە کتیبی (المدرج) دا ھاتوووە.

پرسیاری ھەژدەھەم: بابەتیەک ھەیە کە زۆر بێتاقەتەم دەکات و ناھێڵێت شەوان خەو بچیتە چاوانمەو، ئەویش ئەوێە کە زینام لەگەڵ ئافەرەتیەک کردووە، چۆن تەوبە بکەم، ئایا دروستە زمواجی لەگەڵ بکەم بۆ ئەوێ بابەتەکە بشارمەو؟

پرسیاریکی تر: کەسیک توشی زینا بوو لە دەرەو و ئافەرەتەکەش لێی دووگیان بوو ئایا ئەو منداڵە بە منداڵی پیاوێ کە حسابە و پێویستە (نەفەقەکە) بدات؟

وەلام: زۆر پرسیارت کرد سەبارت بە تاوانی داوین پیسی، بەراستی پێویستە لەسەر موسوڵمانان بە خۆیاندا بچنەو و بارودۆخی خۆیان چاک بکەن بەپێی قورئان و سوننەت، بەتایبەت لەو بابەتانە وەک پاراستنی چاو و بە تەنیا نەبوون لەگەڵ ئافەرەتاندا و تەوقە نەکردن لەگەڵ ئافەرەتانی نامەحرەم و دەستگرتن بە حیجابی شەری و سەفەرەنەکردن بۆ ولاتی کافران بەبێ ھۆ و گرینگی دان بە خیزانی موسوڵمانان و پەلەکردن لە زەواج و سەرکەوتن بەسەر سەختیەکاندا.

سەبارت بەو کەسێ تووشی زینا بوو خۆی لەو دوو خالە دەبینێتەو:

۱- ئەگەر بەبێ ڕەزامەندی ئافەرەتەکە زینای لەگەڵ کردبێت، دەبێت مارییەکە بەدات وەک قەرەبوو بۆ ئەو دەستدریژی کراوەتە سەری و دەبێت تەوبەیکە راستگۆیانەش بکات و (حەددەکە) جیبەجۆ بکری ئەگەر بابەتەکە گەشتە ئیمام یان نوێتەرەکە جێ چ قازی بێت یان کەسیکی تر (المدرج ۱/۳۶۶).

۲- یاخوود زیناکە بە ڕەزامەندی ئافەرەتەکە بوو، بەمەش تەنھا تەوبەیکە دەکەوێتە سەر و بەھیچ شیوەیکە منداڵەکە نادریتە پالی ئەگەر ھاتوو لەو زینایە منداڵ ھاتە کایەو و پێویست ناکات

ئافرەتییەک کە لەمەلێ هەیه نابێت گریبەستی مارەیی بەبەستێت، هەروەها ئەو ئافرەتەش ناتوانێت گریبەست بەبەستێت کە دڵنیا نیە ئاخۆ لەمەلێ هەیه یان نا، بەلام ئەگەر پیاوێکە و ئافرەتەکە تەوێبەیهکی راستگۆیان کرد و دڵنیا بوون کە ئافرەتەکە دووگیان نییە، ئەوکات دەتوانن زەواج بکەن و ژیناییکی نوێ دەسپێکەن، خۆداش خۆشی دەوێن و چاوپۆشی لە گوناھەکانیان دەکات.

وهلام: مادام ههردووکتان تهوبهيهکى راسگۆيانهتان کردوو تهنها پيويسته عهقدى زهواجهکه نوئى بکهنهوه به مهرجه شهريهکانهوه و بهئامادهبوونى سهريهرشتياريان(وهلى ئهمر) و گهواهى دهرهکان(شاهد)، پيويست ناکات بابتهکه بچيته دادگا.

پرسیاری بیستهه: ئافرهتیک دهئیت: زمواجم لهگهڵ پیاویکی سألحدا کردووه، پیش زمواج بکهه تووشی ههندیك گوناھ بووم، که خودا پی ناخوشه و ویزدانم ئارام نییه و ئیستا پهشیمانم لهو کارانهی کردوومه، پرسیارهکه ئهوهیه ئایا پیویسته پیی بلیم له رابردوودا چیمکردوه؟

وهلام: پیویست ناکات نه ئافرهت نه پیاو باس لهو شتانه بکهه که له رابردوو تووشی بوونه و ههرکهسیک تووشی ئهم دوو دلیه بوو ئهوا چۆن خودا (سهتری) کردووه ئهویش با ئاشکرای نهکات، تهنها لهسهریهتی تهوبهیهکی راستگۆیانه بکات.

بهلام ئهگهر کهسیک هاوسهرگیری لهگهڵ کچیک کرد و لهشهوی زاوایهتیدا بووی دهرکهوت که کچ نییه، بووی ههیه ئهو مارهبیهی که پیی داوه لیوهرگریتهوه و بهجیی بهیئیت، بهلام ئهگهر ئافرهتهکه تهوبهی کرد و خودا (سهتری) کرد پیاوهکش هیشتیهوه و تهلاقی نهدا ئهوا پاداشتی پیاوهکه زۆر مهزنه و خودا پاداشتهکهی پی دهداتهوه.

پرسیاری بیست و یه کهم: چی لهسهه ئهه کهسه پیویسته که نیربازی کردوه؟

وهلام: پیویسته لهسهه ههردوو لایه نه که که تهوبه بکهه تهوبه یه کی مهزن و راستگۆیانه، ئهوان نازانن خودا چ به لایه کی بهسهه گه لیکدا هیتا که تووشی ئهه گوناوه بوون له گه لی (لوط) (علیه السلام):

۱- خودا چاوه کانیانی کویر کرد، وهک له قورئاندا هاتوه: ﴿فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ﴾

۲- دهنگی کی سامناکی بو رهوانه کردن.

۳- سه رزه مینه که یانی سهراوژیر کرد.

۴- بهر دباران کران به بهردیک له خاکی سوورکراو و له ناوبران.

بۆیه ئهه سزایه ی دهسه پیئیری لهسهه ئه نه جامه رانی ئهه گوناوه بریتییه له کوشتن جا چ خیزاندار بیئت یان نا. ههروهک له فهرمووده ی پیغه مبهه (ﷺ) دا هاتوه: (مَنْ وَجَدْتُ مُوَهُ يَعْمَلُ عَمَلٍ قَوْمٍ لُوطٍ، فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ، وَالْمُفْعُولَ)!. واته: ههه که سیکتان دیت کرده وهی گه لی لوطیان ده کرد، بکه ره که و کار له گه ل کراوه که بکوژن.

پرسیاری بیست و دووهم: تهوبهه کردووه بو لای خودا، بهلام هیشتا هندیك شتم لا ماوه، وهك ئامیره موسیقیهكان و سیدی و فیلم، ئایا دهكریت بیانفرۆشم، چونكه پارهییهکی زۆر دهكهه؟

وهلام: ریگه پی دراوا (جائیز) نیه شته ههرامهكان بفروشرین و پارهكهی ههرامه، پیغه مبهه (ﷺ) دهفهرموویت: **(إِنَّ اللَّهَ إِذَا حَرَّمَ شَيْئًا حَرَّمَ ثَمَنَهُ)**^۱ واته: ئهگهر خودای گهوره شتیکی ههراهم کرد ئهو داهاتهی بههوی ئهو شتهوهش ههرامه كه بهدهستی هیئاوه.

ههershتیك كه بزانی بههراهم بههركهت له ههراهم بهكاری دههینیت فروشتتی ههرامه، چونكه خودای گهوره ریگری لیكردوه و دهفهرموویت: **(وَلَا تَعَاوُنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ)**^۲ واته: وه كۆمهکی یهكتر مهكهه لهسهه تاوان و دهست دریژی.

ئهگهرچی ههندیك پاره له دنیا زهرهه دهكهی ئهوهی لای خودایه باشتره و بو ههتا ههتایه دهمینتهوه. خودا قههههوی دهكاتهوه چ له دنیا دا بیته چ له پۆژی دوااییدا بیته.

۱_ ئههه داود گیپایتهوه و فهرمودهیهکی سهحیهه.

۲_ سورتهی المائدة.

پرسیاری بیست و سییهه: من مرؤقیکی گومرپووم، فکری عهلمانیم بلو دهکردهوه، چیرۆک و بابتهی ئیلحادیم دهنووسی بو بلاوکردنهوهی داوینپییسی و سهریچی خودا، پاشان خودا رهحمی پیکردم و دمری کردم له تاریکی بو پرووناکی و هیدایهتی دام، ئیستا چون تهوبه بکهه؟

وهلام: سویتد بهخوا ئهوه نیعمهتیکی مهزنه که خودا هیدایهتی داویت و سوپاس بو خودا و داوا له خودا دهکهه جیگیرت بکات لهسهه ریگهی حهق،

بهلام ئهوکهسهی زمان و پینوسهکهی بهکارهیناوه له دژی ئیسلام و لهبهرژهوهندی بیروباوهه ههلهکان، یاخوود بو نووسینی (بیدعه)^۱ ی گومرپاکهر و خراپه و سهریچی خودا ئهوا پیویسته لهسهه ری:-

۱- دهبیئت تهوبهیهکی ئاشکرا بکات له ههموو ئهه بوارانهی که ههلهی تیدا کردوه، ههروهها ئاشکراکردن و دهبهرداربوون لهه فکروهه ریپازهی که ههیبوهه بو ئهوهی ئهوانهی بهههوی ئهوههه گومرپاکراون تیپگهن لهههله و گومرپییهکانی و روون و ئاشکرا بکریت بو ئهوانهی پیی خهلهتاوان، بو ئهوهی دواي گومانهکانی نهکههون، ئهه ئاشکراکردنه واجبیکه له واجبیهکانی تهوبه خواي گهوره دهههرمویت: ﴿إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾^۲ واته: مهگهر ئهوانهی که پهشیمان بووبنهوه و کردمهوهی باشیان کردبیئت و (ئهوهی شاردبوویانهوه) ئاشکرایان کردبیئت، ئا ئهوانه پهشیمانان لی گیرادهکهه و ههه منم گیراکهه میهرهبان.

۱_ واته: شتیک له دیندا نهبیئت و بکریته دین بهسهه خهئکییهوه.

۲_ سورتهی البقره.

۲- زمان و پینووسه که ی له بلاوکردنه وهی ئیسلام به کار بهیئت و هیژ و توانای خو ی به کار بهیئت له سه رخستی دینی خوا و هاندانی خه لکی بو ریگهی راست و بانگهواز کردن بو ی.

۳- تهو توانایه ی که هه یه تی به کاری بهیئت بو بهر په رچدانه وهی دوژمنه کانی ئیسلام و ئابرو بردنیان و ئاشکرا کردنی پلانه کانیان، ههروهک پیشتر که یارمه تی تهوانی داوه سه ری ده خستن و گومانه کانی دوژمنانی ئیسلام به درو بخاته وه، ههروه ها بیته شمشیریک به ده ست ته هلی هه ق دژی ته هلی (باطل)، ههروه ها باوه ری (قه نه عه تی) به هه ر که سیکی کرد بیئت که شتیکی هه رام هه لاله بو نموونه: هه لالکردنی (ریبا) کهوا سودیکی ریگه پی دراوه تهوا پیویسته پاشگه زیبته وه لی و پروونی بکاته وه، تاکوو هه مووان بزنان به هه له داچوو، هیدایه تیش به ده ست خودایه.

له کۆتاییدا دهئیم:

ئهی بهندهی خوا! خودای گهوره دهرگای تهوبه‌ی کردووتهوه، باشت‌ر نییه که به‌ره‌و رووی بچین؟
(إِنَّ لِلتَّوْبَةِ بَابًا عَرِضٌ مَا بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، وَفِي رِوَايَةٍ عَرِضُهُ مَسِيرَةُ سَبْعِينَ عَامًا، لَا يُغْلَقُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا)^۱ واته: تهوبه دهرگایه‌کی هه‌یه فراوانی نیوانی هه‌ردوو لای دهرگا که وه‌ک دووری نیوان پۆژه‌ه‌لات و پۆژئاوا وایه، له گێرانه‌وه‌یه‌کی تر دا هاتوو که پانتاییه‌که‌ی ماوه‌ی برینی هه‌فتا ساڵ پێیه، ئەم دهرگایه‌ش داناخریت، تا‌کوو پۆژ له پۆژئاواوه هه‌لدیت.

خودای گه‌وره به بهنده‌کانی ده‌هرمویت: (يَا عِبَادِي! إِنَّكُمْ تُخْطِئُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَأَنَا أَعْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا، فَاسْتَغْفِرُونِي أَعْفِرْ لَكُمْ)^۲ واته: ئهی بهنده‌کانم! ئیوه به‌ شه‌و و به‌ رۆژ گونا‌ه و تاوان ده‌که‌ن، منیش له هه‌موو گونا‌هه‌کانتان خۆش ده‌بم، ده‌ی که‌وايه داوا‌ی لی‌خۆشبوونم لی‌ بکه‌ن تا لی‌تان خۆش‌بم.

خودای گه‌وره له‌شه‌ودا ده‌سته‌کانی ده‌کاته‌وه، تا‌کوو له‌و گونا‌هانه‌ی له‌ رۆژ کراون خۆش بی‌ت، به‌ رۆژیش ده‌سته‌کانی کراون، تا‌کوو له‌و گونا‌هه‌ی له‌ شه‌ودا کراون خۆش بی‌ت. ئای خوايه چه‌ند جوانه‌ی وته‌ی ته‌وبه‌کار کاتیک ده‌ئیت: "ئهی خودای گه‌وره، چونکه‌ تۆ به‌ عیزه‌تی و بلندی، منیش زه‌لیلی قاپی په‌حمه‌تی تۆم، ده‌سا ئهی خوايه به‌زه‌یت پێ‌دا بی‌ته‌وه. داوات لی‌ ده‌که‌م به‌و هی‌زو ده‌سه‌لاته‌ی هه‌ته و به‌و زه‌عیفی و لا‌وازییه‌ی من تێ‌دام، به‌و ده‌وله‌مه‌ندییه‌ی که‌ خاوه‌نی‌تی و به‌و هه‌زاریه‌ی که‌ به‌نده‌ تێ‌دايه، وا ئەم نی‌وچه‌وانه به‌دکار و گونا‌ه‌باره له‌به‌رده‌م قاپی می‌هری

۱- سه‌حیح جامع.

۲- سه‌حیحی موس‌لیم.

تۆ وەستاو و داوای بەزەیی و سۆزی تۆ دەکات، بەندەکانی تۆ گەلیک زۆرن، بەلام من نە سەرکردەییەکم هەبە نە پەناو دالەدەرێک جگە لەتۆ، داوات لێ دەکەم وەك بەندەییەکی بێ دەسەلات و بێ کەس، وە بە ملکەچی و کۆلیەو بەرمو پووت دێم، داوات لێ دەکەم وەك کەسیکی ئاتاج بە پەحمەتی تۆ، داوات لێ دەکەم بە ملکەچی و چاو بە گریانەو کە لێم خوشبی و گوناھەکانم بێریتەو.

گوێ لەم چیرۆکە کاریگەرە بگرە:

دەگیرنەو پیاوچاکێک بە پێگەییەکا رۆشت دیتی کە دەرگای مایێک کرایەو بوو، مەلێک لەو مەلە بە گریانەو هاتە دەرەو کە دایکی کربوویە دەرەو و دەرگای لەسەر داخست و چوویەو ژوورەو، پاشان مەلە کەمێک رۆشت، پاشان راوەستا، پاشان بیری کردەو کە هیچ شویتێکی نییە دالەدی بدن و کەس نییە وەك دایکی ئەو بگریتە خو، بۆیە بەدلیکی شکاو و چاویکی پەر فرمیسکەو گەرایەو لای مەلە کە یینی دەرگایان لێ داخستوو، ئەویش بە دلیکی خەم و پەژارەو پووی خوێ بە قوفلی دەرگا کەو ناو و خەوی لێ کەوت و نووست، دواي ماوەیەك دایکی دەرگای کردەو و هەر کە یینی بەو جۆرە لێ نووستو ئوقرەي نەگرت و بە گریانەو باوەشی بە کورپە کەیدا گرت و وتی: بو کوێ چوویت ئەي کورپە کەم، کێ هەبە دالەت بدات جگە لە من! ئەي پێم نەوتی کە سەرپێچیم نە کەیت؟ پێم نەوتی کە ناتوانم سزات بەم و بە پێچەوانەي فیتەرەي خۆم هەلسو کەوت بکەم کە پەرە لە سۆز و میهر و خوشەویستی؛ پاشان لەباوەشی گرت و بردیەو ژوورەو. پێغەمبەر (ﷺ) فەرمووی: پەحمەتی خودای گەرە زۆر زیاترە لە پەحمەتی ئەو دایکە بۆ ئەو کورپە^۱.

ئەندازەى پەحمەتى داىك دەبىت چەند بىت بە بەراورد لەگەل رەحمەتى خوا كە ھەموو شتىكى گرتووتەو! خوداى گەورە خۇشحال دەبىت كاتىك بەندەيەك كە بۇ لاى ئەو دەگەرپتەو و ئىمەش بى بەر نابىن لەو خوايەى كە خۇشحال دەبىت بە گەرانەوومان بۇ لاى ئەو.

بەسەرھاتى ئەو كەسەى وشترەكەى ونكردبوو:

خوداى بەخشندە بە تەوبە كردن و گەرانەوەى عەبدى خۆى، لەو كەسە زۆر دلخۆش و شادتر دەبىت، كە لە بىابانىك بى و وشترەكەشى خواردن و خواردنەوەى لى باركرابىت، جا وشترەكەى بە بارەو لى ون بىت و نائومىد بىت لە دۆزىنەوەى و بچىتە ژىر سىبەرى دارىك پال كەوئە، لەو كاتەدا دەبىنەت وشترەكەى بە بارەو لەبەر دەمى ئامادەبوو، ئەوئەش يەكسەر پىشمەكەى رادەكىشى و لەبەر زۆر دلخۆشى دەلئەت: "خوایە تۆ عەبدى منى و منىش خواى تۆم". ئەم ھەلەيەش، كە دەيكات لەبەر زۆر دلخۆشەكەيەتى!

باش بزەنە ئەى براى موسلمان، كە تەوبەى راستەقىنە وا لە بەندە دەكات كە زەلىل و بى دەسەلات بىت بەرامبەر بە خوا و كروسەنەوەى بەندەش دەبىتە ماىەى خۇشحالبوونى خوداى گەورە. بەندەى تەوبەكار ئەوئەندەى بۇ خوا شكاوئەو و خۆى ئاتاجى پەحمەتى خوا زانىو كە ھەر لە چاوەكانىو ھەستى پى دەكەيت و لىيەو دياردەبىت كە تەوبەى كردو و بەھۆى ئەو گوناھەى كردوويەتى پەرسىتىكى زۆر دەكات بە پىژمەكى وا كە لەوانەى شەيتان بلىت: ئەى قوربەسەرم برىا ئەو بەندەيەم تۆشى ئەو گوناھە نەدەكرد، ھەر لەبەر ئەو ھەندىك لە تەوبەكاران دواى تەوبەكەيان زۆر باشتەر و زياتر پەرسىتى خوا دەكەن بەراورد لەگەل پىش

ئەو ماوەیەکی تەوبەیان کردبوو، بەپێی تەوبەکیان. هەرگیز خۆی گەورە واز لە بەندەکی ناهێنێت و دەستەمۆوی ناکات، ئەگەر بەندەکی بگەرێتەووە بۆ لای.

ئایا بینووتە گەر کورێک لەگەڵ باوکی بژیت و باوکیشی باشتترین خواردن و خواردنەوی پێ بدات، جوانترین جلی لەبەر بکات، بە جوانترین شیۆش پەرۆردە بکات، (نەفەقە) کە بە تەواوی پێ بدات، هەر هەموو شتێکی باش کە لەبەرژەوێندی کورێکەیدا بێت بۆی بەجێ بهێنێت، رۆژێک باوکی ئەو کورێکی بۆ پێویستیەکی بنێرێتە شوێنێک، لە رێگەدا رێگریکی رێی لێ بگرێت و بیگرێت و ببەستێتەووە و ببات بۆ سەرزمینی دوژمن، ئەو شوێنە بەپێچەوانەی باوکی ئەو کورێکە پەشتازی لەگەڵ بکەن، هەرکاتێک کورێکە بێر لە پەرۆردە باوکی و چاکە بەسەرێوە بکاتەووە سات بە سات ئاخ و حەسەرت دێی داگیر بکات و ئەو کات هەست بەو بکات کە پیشتر لە چ ناز و نەعمەت و خوشیەکیدا بوو. ئەو ئێستا لە لای رێگرەکانە و بە خراپترین شیۆه سزای دەدەن و ئەویش بەرگەکی ئەو هەموو ئازار و ناخۆشیانە دەگرێت، تاکوو لە کۆتاییەکییدا رێگرەکان بیانەوێت بیکوژن، کورێکە سەیری دیهاتەکی بکات ببینێت کە باوکی وا دیارە و بەرمو رۆوی ئەوان دێت، پاشان هەول بدات تاکوو هاواری خۆی بگەیهێنێتە باوکی و هاوار بکات: ئەو باوکه، ئەو باوکه، سەیری کورێکەت بکە لە چ بارودۆخیکیدا، سەیری فرمێسکەکانم بکە چۆن بەسەر گوناکانمەووە دێتە خوارم، لە کاتێکدا کە کراسی باوکی توند گرتبێت و داوای لێ بکات کە رزگاری بکات لەدەست رێگرەکان، لەهەمان کاتدا رێگرەکان بگەنە لای کورێکە و لەسەر سەرێوە راوەستن، جا پێت وایە ئەو باوکه منالەکی و بەجێ دەهێلێت کە دوژمن هەرچی بیانەوێت ئەو کورێکی بکەن!!؟؟ ئەو گومانێ چۆنە بەرامبەر ئەو خوداییەکی کە (أرحم الراحمین) و لە رەحیمی دایک و باوک بۆ منالەکانی زۆر بەرەمترە.

جا قوئى لى ھەلماڤە و بە چاويكى پر گريان و دليكى ملكهچەو ھاناي خوت بو ئەو زاتە
پيرۆزە ببە و لىي بپاريۆو و بلئ: ئەي خوداي بەخشندە و ميھربان رەحم بە كەسيك بکە كە
ئوميدى بە كەسى تر نيبە رەحمى پى بکات تۆ نەبیت، ھىچ كەسيكى تر ناناسيىت كە
سەرى بخت تۆ نەبیت، كەسيش نيبە كە دالدى بدات و چاوى لى بيت تۆ نەبیت، ھەزار و
ملكەچى تۆم، پيۆستم بە ئاتاجى رەحمەتى تۆيە، تەنھا تۆيت كە پەنام دەدەيت و دالدم دەدەيت،
ھىچ رزگار كەريكم لە دۆزەخ نيبە مەگەر تۆ نەبیت....

كەوابوو ئەي ھاوړى...

ھەلمەت بکە بۆ:

کردنى کردەوہى باش.....

بەدەستەينانى پاداشت.....

ھاوړيەتيکردنى چاکەکاران.....

ئاگاداربە لەوہى كە تووشى گومرايى ببیت دواى ئەوہى خوداي گەورە ھيدايەتى داوى.

خوداي گەورە لەگەلتە و پشت و پەناى تۆيە و سەرت دەخات.....

سوپاس و پیژانین

زۆر سوپاس بۆ ههموو ئەو هاوڕێیانەی که یارمهتیدهرم بوون له وهیڤگرانی ئەم بهرههههه،
بهتاییهتی كاك (میلاد نهجیم) و كاك (بهزاد چاوشین)، خودای گهوره ئەم كردهوهیه
بكاته تۆشووێ قیامهتیان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ
و آخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين
وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ.

ناوەڕۆک

- پیشەکی ۵
- پیشەکییەك لەسەر گائتەکردن بە گوناھەكان و بەكەم سەیرکردنیا ۷
- مەرجەكانی تەوبەى راستەقینە ۱۰
- زەمەرو زیانەكانی گوناھەکردن ۱۳
- هەندىك لە خەلكان واز لە گوناھىك دىنن و گوناھىكى تر دەكەن لەبەر ئەم ھۆكارانەى
خوارمە: ۱۵
- تەوبەىیەكى زۆر گەورە ۱۹
- تەوبە تەواوى گوناھەكانی پێشتر دەسپێتەو ۲۱
- ئایا خودای گەورە لێم خۆشدەبیّت؟ ۲۳
- تەوبەى ئەو كەسەى كە سەد كەسى كوشتبوو ۲۶
- چى بكەم ئەگەر گوناھم كرد؟ ۳۲
- ھاوړى خراپەكانم چاودێرىم دەكەن ۳۶
- ئایا خودای تۆ لەپێشترە كە بەگوێى بكەیت یان ھاوړى خراپەكانت؟! ۳۷
- ئەوان ھەپەشەم لى دەكەن ۳۹

٤٣.....تاوانەکانم ژیاڤی میان تائکردوو

٤٤.....ئایا دان بە گوناھەکانمدا بنییم ئە دادگادا؟

٤٨.....هەندیک فەتوای گرنگ بو تەویەکاران

٦٩.....ئە کۆتاییدا دەئیم:

٧١.....بەسەرھاتی ئەو کەسە ی و شترەکە ی ونکردبوو:

٧٤.....سوپاس و پیژانین

كتیبی یەكەم لە زنجیرەى تویشووی موسلمان:

بە شیۆەى PDF :

بە شیۆەى ئەپلیکەیشن بۆ سیستەمى ئەندرۆید:

قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ
اللَّهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿٥٣﴾

ئەي موحەممەد ﷺ بۆي: ئەي بەندەکانم ئەي ئەوانەي کە
خۆتان زۆر گوناھبار کردووە نائۆمیڊ مەبن لە میھرەبانى و
بەزەيى خوا، چۆنکە بێگومان خوا لە ھەموو گوناھەکانتان
خۆش دەبیٔت، بەراستی ھەر ئەوە لێبوردەي بە بەزەيى یە.
سورة: الزمر

